

N:o 7.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 April 1883, kl. 2 e. m.

Betänkande, angående allmänna bevillningen.

Sedan Bevillnings-Utskottet förehaft till behandling dels Kongl. Maj:ts proposition N:o 6, med förslag till förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, och dels samtliga till Utskottet hänvisade motioner rörande allmänna bevillningen, får Utskottet jemlikt 40 § Riksdagsordningen häröfver afgifva betänkande.

Uti berörda proposition har Kongl. Maj:t, under åberopande af ett dervid fogadt protokoll öfver finansärenden för den 8 sistlidne Januari, dels förklarar sig icke ifrågasätta, att den efter Art. I i nu gällande bevillningsförordning utgående personliga skyddsafgift vidare borde utgöras, dels ock föreslagit Riksdagen att antaga ett propositionen bilagdt förslag till förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst jemte instruktion för taxeringsmyndigheterna; varande detta förslag af den lydelse här nedan finnes intagen.

Uti nämnda förslag är således icke blott nu gällande bevillningsförordnings Art. I, utan äfven samma förordnings Art. III utesluten. Kongl. Maj:t har nemligen, på sätt af omförmälda statsrådsprotokoll inhemtas, i likhet med skatteregleringskomitén ansett de bestämmelser, som innehållas i artikeln III, vara af beskaffenhet att böra antingen borttagas eller ock inryckas dels i förordningen om stämpelafgiften och dels i en fristående författning angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter, dertill Kongl. Maj:t i proposition N:o 8 framlagt förslag.

Utskottet, som icke har något att anmärka mot den sålunda föreslagna anordningen att sönderdela nu gällande bevillningsstadga, kom-

mer framdeles att afgifva utlåtande rörande omförmälda proposition N:o 8; hvilket Utskottet härmed får

1:o

för Riksdagen anmäla.

Hvad Kongl. Maj:ts förslag, att låta den nu efter Art. I utgående bevillning upphöra, angår, så har Utskottet ansett denna fråga icke böra tagas i öfvervägande förr än statsverkets behof blifvit närmare kända. Lika så och då, beträffande det Kongl. förslaget i öfrigt, förhöjd bevillning af jordbruksfastighet samt beskattning af inkomst genom jordbruksrörelse torde ifrågakomma allenast under förutsättning att, på sätt uti Kongl. Maj:ts till Riksdagens Särskilda Utskott hänvisade proposition N:o 5 föreslagits, de nu å jorden under form af rustnings- och roteringsbesvär samt grundskatter hvilande bördor komma att aflyftas, har Utskottet ansett sig böra tills vidare uppskjuta pröfningen af de delar utaf förslaget, som angå jordbruksfastighets och jordbruksrörelsers beskattning och dermed stå i närmare sammanhang.

Med anledning häraf har Utskottet förbigått § 1, § 8 mom. 2 a, § 10 mom. 5, § 12 punkten a och § 65 i författningsförslaget samt §§ 5 och 20 i förslaget till instruktion för taxeringsmyndigheterna, äfvensom den del af en till Utskottet hänvisad, af Herr S. Ljunggren inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 15, som angår ifrågavarande ämne; och kommer Utskottet att i dessa delar framdeles afgifva betänkande, hvilket Utskottet skolat

2:o

för Riksdagen anmäla.

Då emellertid förslaget för öfrigt synes Utskottet komma att medföra väsentliga förbättringar i bevillningslagstiftningen och sålunda, oafsedt den utgång öfriga ifrågasatta förändringar i skatteväsendet kunna erhålla, böra i hufvudsakliga delar af Riksdagen godkännas, har Utskottet ansett sig böra till Riksdagen inkomma med utlåtande rörande de delar af förslaget, som äro af beskaffenhet att kunna utan hänsyn till dessa andra frågor prövas.

I afseende på de delar af förslaget, som Utskottet nu behandlat, har Utskottet funnit sig böra föreslå förutom mindre redaktionsförändringar, som ej torde påkalla särskild motivering, några ändringar i

sak, för hvilka Utskottet nu går att redogöra, dervid följande förslagens paragrafföljd.

§ 3 mom. 1.

I första delen af förevarande moment har Utskottet ansett sig böra föreslå en redaktionsförändring i syfte att starkare betona, det taxeringsmyndigheterna vid uppskattning af en egendoms värde icke böra så uteslutande som hittills varit brukligt rätta sig efter det pris egendomen vid köp betingat. Momentets lydelse, hvilken i förslaget är affattad i närmaste öfverensstämmelse med första punkten af § 3 i nu gällande bevillningsförordning, anger visserligen, att fastighet med ledning af alla tillgängliga upplysningar skall uppskattas till sitt verkliga värde, men, enligt hvad Utskottet har sig bekant, är bland beskattningsmyndigheterna en ganska allmän praxis rådande att, derest en egendom under de senaste tio åren före taxeringen gått i handel, samt alldeles särskilda omständigheter icke kunna antagas hafva inverkat på köpeskillingens bestämmande, så godt som alltid fastställa taxeringsvärdet till detta belopp. Om än priset kan vara en god ledning för bedömandet af värdet, bör dock icke allt för mycket afseende dervid fästas, ty de fall torde icke vara sällsynta, då priset antingen uppdrifves öfver eller sänkes under det verkliga värdet, utan att sådana särskilda omständigheter, som afses i instruktionen för taxeringsmyndigheterna, varit för handen. Den säkraste utgångspunkten vid bedömandet af det verkliga värdet torde vara att söka i kunskap om egendomens afkastningsförmåga, och följaktligen lära kändedom om de faktorer, som derpå inverka, böra i främsta rummet tjena till ledning vid egendoms uppskattning, hvilket Utskottet ansett böra framhållas genom en sådan omkastning af ordställningen i momentet, som Utskottets förslag utvisar.

Den senare delen af detta moment, till hvilket § 8 mom. 2 b ansluter sig, innebär en ny princip för uppskattning af värdet å och inkomst af växande skog och torfmosse. Hittills har inkomst af skogs rörelse eller torftägt ej särskildt som sådan beskattats, och i fråga om skogens inbegripande i fastighetsvärdet har författningen ej varit fullt tydlig, så att ofta skog torde blifvit obeskattad, ej blott då eganderätten till den samma öfvergått från jordegaren, utan äfven då den varit i dennes hand.

Under framhållande af dessa oegentligheter och med hänsyn dertill, att man ansåge sig icke billigtvis kunna inberäkna skogen i fastighetsvärdet, då jordegaren förlorat dispositionsrätten öfver densamma,

samt att staten, äfven då jordegaren hade qvar eganderätten till skogen, ofta ginge i mistning af skatt, enär det stode jordegaren fritt att genom afverkning eller försäljning förminska eller förintä sjelfva skatteföremålet, har Kongl. Maj:t föreslagit, att skog skall ingå i fastighetsvärdet endast i den mån, den är behöflig för husbehof, men för öfrigt beskattas när egaren af densamma tager inkomst, dervid äfven den minsta inkomst af skogsrörelse komme att beskattas, enär enligt förslaget något afdrag ej borde i detta fall medgifvas. Såsom ännu ett skäl till stöd för förslaget anför Kongl. Maj:t, att härigenom en förbättring ur kommunalbeskattningens synpunkt skulle vinnas, i det att, der afverkning af skog åt annan plägar upplåtas, inkomsten deraf blefve beskattad ej endast vid afverkningsrättsinnehafvarens sågverk, utan ock i den ort, der skogen är belägen.

Utskottet finner Kongl. Maj:ts förslag väl grundadt, för så vidt det afser beskattning af skogsrörelse å annans mark. Deremot har Utskottet funnit stora betänkligheter möta mot tillämpandet af samma princip vid beskattning af skogsrörelse å egen mark.

Först och främst skulle det för taxeringsmyndigheterna blifva en lika mödosam som vanskelig uppgift att ej blott bestämma hvad som skulle anses utgöra hvarje egendoms husbehof, utan äfven beräkna, hur stor del af befintlig skog, som dertill borde anslås. Redan det obestämda i begreppet husbehof skulle vålla, att taxeringsmyndigheterna dervidlag nödgades gå ganska godtyckligt till väga. Derjemte komme det säkerligen att blifva förenadt med stor svårighet att vid taxeringen erhålla kännedom, om och i hvad mån å en egendom ringare afverkning utöfver husbehofvet eller försäljning af skog i mindre skala under året egt rum. Vidare blefve af det föreslagna beskattningssättet följden den, att en jordegare, som genom att inskränka sitt virkesbehof, t. ex. genom anbringande af bränslebesparande eldstäder eller användande af annat brännmaterial än ved, genom sorgfälligt tillvaratagande af virkesaffall eller minskadt bruk af gärdesgårdar, o. s. v., beredde sig tillfälle att afsätta någon del af den skog, som eljest skulle åtgått till husbehofvet, komme att beskattas hårdare än den, som ej iakttog dylik sparsamhet. I sjelfva verket blefve nemligen den jordegare, som försålde en del af sitt husbehof, beskattad i dubbelt afseende, ty, utom det att för den till husbehofvet anslagna skogen erlades fastighetsbevillning, skulle för allt som deraf försåldes inkomstbevillning komma att utgöras, hvarigenom hushållning med skog långt ifrån att befrämjas snarare torde komma att motverkas. Slutligen kan mot Kongl. Maj:ts förslag göras samma anmärkning, som af Kammarrätten framstälts i dess utlåtande öfver skattregleringskomiténs förslag. Kam-

marrätten anför nemligen i sitt berörda utlåtande, hurusom förslaget i vissa fall måste anses innebära en afvikelse från grundsatsen om rättvis och jemlik beskattning, i det att egaren af en fastighet, som utöfver husbehofvet hade rik tillgång på skog eller torfmosse, endast till följd deraf att han må hända under flera år icke afyttrat produkter från skogen eller torfmossen, enligt förslaget komme att blifva lägre beskattad än egaren af en annan jordbruksfastighet, hvars tillgång till skog eller torfmosse icke öfversteg husbehofvet, men som detta oaktadt uppskattats till samma värde som den förra fastigheten, änskönt denna fastighet, till följd af den ej anlidade skogens eller torfmossens under årens lopp stigande värde, måste vid en blifvande försäljning betinga en högre köpeskillning.

Utskottet har på dessa grunder funnit sig böra föreslå, att växande skog och torfmosse skola, när dispositionsrätten deröfver är qvar i jordegarens hand, till hela sitt värde ingå i fastighetsvärdet och genom fastighetsbevillning beskattas.

För att likväl förekomma, att staten i följd af skogens afverkning skall förlora en skatteinkomst som varit beräknad att inflyta under en längre följd af år, har Utskottet derjemte föreslagit en sådan lydelse af § 8 mom. 2 b, att der afverkning eller försäljning af skog eller torftägt sker i sådan skala, att egendomens värde derigenom minskas, skall för dylik rörelse inkomstbevillning påföras. Utskottet har icke förbisett, att anmärkning här kan göras, att man lemnat rum för godtycke vid den pröfning, som måste företagas för att afgöra, när skedd afverkning skall anses medföra minskning af egendomens värde, men de fall, då sådant godtycke kunde förekomma, blefve i alla händelser vida färre än när, såsom Kongl. Maj:t föreslagit, ej blott husbehofvet och dertill nödig skogstillgång skall pröfvas, utan hvarje äfven den minsta inkomst genom försäljning af skog eller torf beskattas. En ej så litet afsevärd vinst af Utskottets förslag blefve för öfrigt, att kommunalbeskattningen komme att utsättas för mindre vexlingar och ojemnheter, än om Kongl. Maj:ts förslag antoges.

§ 7.

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 36, som behandlats i sammanhang med § 7, har Herr *P. G. Pettersson*, till vinnande af en mera efter den skattskyldiges tillgång och förmåga lämpad beskattning än den nuvarande, föreslagit, att bevillningen måtte utgå efter följande beräkning:

“För inkomst af 1,000 kronor erlägges full bevillning.

För inkomst af 900 kronor nedsättes bevillningen med 10 procent.

För inkomst af 800 kronor nedsättes bevillningen med 20 procent.

Och så vidare 10 procents nedsättning i bevillningen för hvarje understigande 100 kronors inkomst.

Egande taxeringskomitéerna att efter sig företeende omständigheter helt och hållet eller till någon del befria personer från bevillning, hvilkas inkomst varierar mellan 100 och 600 kronor.

För inkomst af 2,000 kronor förhöjes bevillningen med $\frac{1}{2}$ procent.

För inkomst af 3,000 kronor förhöjes bevillningen med 1 procent.

För inkomst af 4,000 kronor förhöjes bevillningen med $1\frac{1}{2}$ procent.

Och så vidare en half procents förhöjning i bevillningen för hvarje öfverskjutande 1,000 kronors inkomst.

Hustru taxeras icke enskildt, såvida hon icke drifver särskildt yrke, har eget kapital eller annan egendom, som af henne ensam besittes, eller är från mannen skild.“

Utskottet, som icke funnit anledning till någon anmärkning mot 1 mom. i 11 § af det Kongl. förslaget, anser att genom deri medgifna bevillningsfria afdrag alla billiga anspråk på lindring för de lägre inkomstbeloppen blifvit tillgodosedda, och då en sådan progressiv beskattning som den af motionären föreslagna, hvilken skulle leda dertill, att skatten för de högre inkomsterna blefve lika med eller större än sjelfva inkomstbeloppet, icke torde kunna ifrågasättas, så har Utskottet, som ej kunnat biträda Herr Petterssons motion, bibehållit den lydelse af § 7, som Kongl. Maj:t föreslagit.

Utskottet hemställer alltså,

3:o

att Herr P. G. Petterssons ifrågavarande motion måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

§ 8 mom. 2 b.

Till stöd för Utskottets förslag till förändrad lydelse af denna punkt återopas hvad här ofvan under § 3 mom. 1 anförts.

§ 9.

Kongl. Maj:t har här i punkten c) upptagit skatteregleringskomiténs förslag till beskattning af utlänning, som är i riket bosatt eller såsom resande här uppehållit sig längre tid, dock med den för-

ändring, att enligt Kongl. Maj:ts förslag skattskyldigheten skulle inträda först efter vistelse i landet under större delen af tre på hvarandra följande år. Efter komiténs förslag skulle jemväl efter ett års oafbruten vistelse inom riket skattskyldighet uppstå.

Då enligt flera andra länders lagar skattskyldighet för utländing inträder efter ett års vistelse i landet, såsom i Preussen, Danmark, Sachsen och Österrike, eller till och med efter sex månader, såsom i England och Bern, finner Utskottet ingen anledning, hvarför vi i vår lagstiftning skulle tveka att tillämpa samma grundsats med afseende på här vistande främlingar. Med anledning häraf har Utskottet ansett sig böra oförändradt upptaga skatteregleringskomiténs förslag.

Som den omständigheten, att städer och menigheter äro fria från inkomstbevillning, föranledt, att i händelse af besvär jemväl städernas bränvinsförsäljningsbolag befriats från bevillning för sina inkomster, men Utskottet för sin del icke kan finna någon giltig anledning, hvarför ifrågavarande slags rörelse skulle från beskattning undantagas, har Utskottet ansett sig böra i denna § införa ett uttryckligt stadgande, som gör dessa bolag i beskattningsafseende likställda med andra.

§ 10.

I mom. 2 a) har Utskottet funnit orden "eller inkomst och förmån af jordbruksrörelse" böra utgå, enär, äfven under förutsättning att jordbruksrörelse kommer att beskattas, föreskrift derom finnes i mom. 5.

I mom. 4 b) stadgas, att vid beräkning af inkomst utaf arbete må afdrag ske "för ränta å lånt, i rörelsen nedlagdt kapital". Enligt skatteregleringskomiténs förslag skulle sådant afdrag få ske endast för "lånt rörelsekapital". Kongl. Maj:t har, enligt hvad statsrådsprotokollet upplyser, genom det förändrade uttrycket velat medgifva, att afdrag finge göras äfven för ränta å skuld, som blifvit åsamkad för förvärfvande af de för rörelsens bedrivande erforderliga fastigheter.

Utskottet befarar emellertid att ett dylikt medgifvande, hvilket för öfrigt skulle ställa egare af annan fastighet i en fördelaktigare ställning än egare af jordbruksfastighet, kunde lemna rum för missbruk. Fastighetsegaren kunde nemligen lätt undandraga sig beskattning för sin fastighet genom att låta inteckna densamma utan att belåna inteckningarne och uppvisa gravationsbeviset för taxeringsmyndigheterna, hvilka i dylika fall svårigen kunde vägra afdrag.

På det att i punkten c) slutorden "m. m." icke måtte tydas allt

för vidsträckt, har Utskottet ansett dem böra utbytas mot "samt andra dermed jemförliga utgifter."

I punkten e) har Kongl. Maj:t föreslagit, att afdrag må få ske bland annat för missräkningspenningar. Då något sådant afdrag enligt nu gällande förordning icke eger rum, samt dess medgifvande möjligen kunde föranleda dertill att missräkningspenningar, till undgående af beskattning, komme att ingå i löner till nu ej anad utsträckning, har Utskottet i sitt förslag uteslutit ordet "missräkningspenningar".

§ 11.

I mom. 1 af denna § har Utskottet, för vinnande af nödig tydlighet, utbytt orden "och uppgå de icke till 1,800 kronor" mot "uppgå de till 1,200 kronor men icke till 1,800 kronor."

Den frihet från bevillning, som enligt mom. 2 punkten b) tillkommer, bland andra, jernkontoret och vissa sparbanker, har synts Utskottet böra utsträckas jemväl till allmänna hypoteksbanken och hypoteks-föreningar, i anledning hvaraf ett stadgande i sådant syfte blifvit i nämnda punkt inryckt.

Det i punkten h) af samma moment förekommande uttrycket "sådan näring, som ej förutsätter fast bostad", dermed, på sätt statsrådsprotokollet upplyser, endast afses renskötsel, har Utskottet, på det att icke annan inkomst, t. ex. af penningarörelse, måtte undgå beskattning, funnit böra utbytas mot ordet "renskötsel".

§ 12.

Då stadgandet i punkten b) af denna § synes böra tillämpas äfven på inkomst af torftägt, har Utskottet vidtagit en förändring i nämnda punkts ordalydelse i sådant syfte.

I sammanhang med denna paragraf har Utskottet för öfrigt till behandling förehaft en af Herr A. P. Danielson inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 53, deri Herr Danielson under åberopande af de skäl, som dels anförts i en af samme motionär vid sistlidna års riksdag väckt motion, N:o 49, och dels uttalats under diskussionen i Andra Kammarren den 1 Mars 1882 rörande sistnämnda motion, yrkat, att § 9 mom. 3 i nu gällande bevillningsstadga måtte ändras så, att efter ordet "mantalsskrifne" tillägges:

"Ordinarie prestmans kontanta löneinkomst skall taxeras och påföras bevillning inom hvarje församling i förhållande till det belopp han inom församlingen erhåller; men är han för sådan inkomst berätt-

tigad till bevillningsafdrag och eger lön från flere församlingar, då skall bevilling påföras inom hvarje församling i mån som lönebidragen förhålla sig till hela lönebeloppet, sedan bevillningsafdraget från-räknats.“

I särskild till Lag-Utskottet hänvisad motion, N:o 54, har Herr *Danielson* föreslagit sådan förändring i gällande förordning om kommunalstyrelse på landet, som skulle möjliggöra taxering å skilda orter af sådana inkomster, som i förevarande motion afses.

Derjemte yrkas i motionen, att, om ny bevillningsstadga af Riksdagen antages, det af motionären föreslagna stadgandet måtte deri på lämpligt ställe intagas, äfvensom att, derest stadgandet kunde anses böra i andra ordalag affattas eller förorsaka ändring i andra paragrafer, vederbörande Utskott måtte vidtaga derutinnan behöfliga åtgärder, blott hufvudsyftet med motionen ej förfelades. •

Motioner i samma rigtning som den förevarande hafva vid flere föregående tillfällen blifvit väckta utan att dock tillvinna sig Riksdagens bifall. Senast sistlidet år blef Herr *Danielsons* jemväl då framställda förslag i ämnet af Bevillnings-Utskottet afstyrkt och af båda Kamrarne förkastadt.

Utskottet har ej heller nu funnit något vara anfördt, som kunnat rubba Utskottets förr uttalade åsigt om det ifrågasatta stadgandets olämplighet. Oafsedt de många praktiska svårigheter, som detsamma skulle medföra och hvilka, hvad särskildt frågan om bevillningsafdragen angår, ingalunda torde förebyggas genom motionärens förslag, lär någon giltig grund knappast kunna påvisas, hvarför den föreslagna åtgärden icke med lika fog borde utsträckas till andra löntagare än prester, som från skilda kommuner uppbära löneinkomster, såsom distriktsläkare, veterinärläkare m. fl., hvarigenom dock uppenbarligen enheten i taxeringssystemet på det betänkligaste skulle förryckas. I sjelfva verket torde också den obillighet, som i förevarande fall förmenats ligga i bevillningsförordningens stadganden, mera vara skenbar än verklig och hafva sin egentliga grund i det rent yttre samband, som hos oss eger rum emellan den allmänna bevillingen och den kommunala beskattningen. Om man nemligen äfven i vissa fall, såsom t. ex. då fråga är om bolag, fabriksegare m. fl., hvilka icke blott under utöfvandet af sin rörelse eller näring komma i åtnjutande af de fördelar, en kommun i allmänhet bereder sina medlemmar, utan äfven oftast inom kommunen sysselsätta arbetare, som kunna falla dess fattigvård till last, måste medgifva det berättigade i kommunens fordran att utaf en inom densamma förvärfvad inkomst erhålla något skattebidrag, så torde deremot en dylik fordran icke ega något skäl för sig

då, såsom i förevarande fall, en motsvarande fördel af de kommunala inrättningarne eller börda för kommunen icke kan påvisas.

Utskottet hemställer

4:o.

att Herr Danielsons ifrågavarande motion icke måtte föranleda till någon Riksdagens åtgärd.

§ 23.

I nu gällande bevillningsförfordning är antalet ledamöter i bevillningsberedning å landet bestämdt till två, högst sex af kommunalstämma utsedde personer. Kongl. Maj:t har emellertid i sitt förslag nedsatt detta antal till högst fyra.

Då det likväl i stora kommuner ofta kan vara behöfligt att bevillningsberedningen består af mer än fyra personer, samt det, om sistnämnda antal ej finge öfverskridas, sannolikt i många fall blefve nödigt att dela dylika kommuner i två beredningsdistrikt, en åtgärd som enligt Utskottets förmenande bör så mycket som möjligt undvikas, har Utskottet i sitt förslag bibehållit nu gällande bestämmelse i ämnet.

§ 30.

Som stadgandet att på landet bevillningsberedningens förslag först skall till kronofogden öfverlemnas för att sedan af denne tillställas kommunalstämmans ordförande syns Utskottet förorsaka onödig omgång och tidsutdrägt, enär i regeln kommunalstämmans ordförande är boende vida närmare det ställe, der beredningen sammanträder, än kronofogden, har Utskottet ansett paragrafen böra i detta afseende omredigeras.

§ 35.

I likhet med skatteregleringskomitén har Utskottet ansett, att det antal beredningsdistrikt, hvaraf i regeln bildas ett taxeringsområde, bör kunna af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ej blott ökas, utan äfven minskas.

§ 42.

Jemte det § 41 indelats i tre moment, har det i § 42 förekom-

mande uttrycket »enligt näst ofvanstående §», hvilket möjligen kunnat tydas så, som om de i denna § stadgade ansvarsbestämmelser vore tillämpliga jemväl på bevillningsberedningens ordförande, ändrats till »enligt mom. 1 och 2 i näst ofvanstående §».

§ 50.

I öfverensstämmelse med hvad skatteregleringskomitén föreslagit, synes Utskottet det antal ledamöter i pröfningsnämnden, som af taxeringsnämnden skall föreslås, utan olägenhet kunna inskränkas till tre.

§ 55.

Stadgandet i denna paragraf att, då landshöfdingen är hindrad att bevista pröfningsnämndens sammankomster, ordet skall föras af särskild af Kongl. Maj:t förordnad ordförande har Utskottet, då i allt fall nämnden, i händelse tiden ej medgifver sådan ordförandes förordnande, eger att sjelf utse den som skall föra ordet, ansett saklöst kunna uteslutas, samt nämnden bemyndigas att, så snart landshöfdingen har förfall, sjelf genast välja ordförande. Derjemte har Utskottet funnit, att här liksom vid § 40 borde meddelas bestämmelse om den, som vid dylikt val skall föra ordet.

§ 62.

I denna paragraf föreskrifves, bland annat, att sedan besvär öfver pröfningsnämnds beslut inkommit till Konungens Befallningshafvande, skall nämnda myndighet, efter att hafva infordrat vederbörandes utlåtande, insända handlingarne till Kammarrätten.

Enligt hvad Utskottet inhemtat, lär emellertid den slutliga pröfningen af dylika besvär ofta fördröjas derigenom att handlingarne inkomma till Kammarrätten i ofullständigt skick. I afsigt att befordra så väl en fullständigare utredning af de öfverklagade frågorna som dessas skyndsammare behandling, har Utskottet ansett sig böra skärpa Konungens Befallningshafvandes skyldighet att draga försorg om taxeringsfrågornas utredning till ett åläggande för nämnda myndighet att tillse det besvärshandlingarne äro fullständiga, innan de till Kammarrätten öfversändas, äfvensom att i hvarje händelse beledsaga besvären med eget utlåtande. Någon betänklighet häremot torde så mycket mindre kunna framställas, som samtliga de handlingar, hvilka kunna erfordras för besvärens komplettering, enligt § 66 mom. 2, skola afgiftsfritt tillhandahållas vederbörande.

§ 64 mom. 2.

Då stadgandet i detta moment om hemlighållande af skattskyldigs uppgifter torde böra gälla jemväl med afseende på sådana uppgifter, som enligt § 18 infordras, samt vederbörandes skyldighet att icke yppa innehållet af lemnade uppgifter synes böra vara regel och ej göras beroende af särskildt derom uttryckt önskan från den skattskyldiges sida, har Utskottet ansett momentet böra erhålla den lydelse författningsförslaget utvisar.

§ 67 mom. 1.

Som det torde tillkomma jemväl ledamot af pröfningsnämnd att göra sådan anmälan, som i momentet omförmäles, har Utskottet ansett uttryckligt stadgande derom böra i momentet införas.

I öfverensstämmelse med vidtagna ändringar i § 3 mom. 1 samt § 8 mom. 2 b) af författningsförslaget, har Utskottet dels omredigerat och till en paragraf sammanfört de bestämmelser, som förekomma i de tre första paragraferna af förslaget till instruktion för taxeringsmyndigheterna, och dels till § 5 i instruktionen fogat ett nytt moment, af innehåll Utskottets förslag utvisar.

Med anledning af hvad sålunda blifvit anfördt får Utskottet hemställa,

5:o

att Riksdagen, med förklarandet att Kongl. Maj:ts proposition i de delar Utskottet nu behandlat icke kunnat oförändrad bifallas, måtte antaga nedanstående af Utskottet i nämnda delar utarbetade förslag till förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst.

I sammanhang med behandlingen af förslaget till bevillningsförrättning har Utskottet inhemtat kännedom om de vid propositionen fogade förslag till formulär för mantals- och taxeringslängd m. m.; men då frågan om fastställande af dylika formulär, såsom varande af helt och hållet administrativ natur, icke utgör föremål för Riksdagens pröfning, har Utskottet icke ansett sig böra fälla något omdöme om dessa formulärs lämplighet; hvilket Utskottet skolat

6:o

för Riksdagen anmäla.

Stockholm den 23 April 1883.

På Utskottets vägnar:

A. G:SON BENNICH.

Reservationer:

af Herr *Hedlund*, som ansåg, att Kongl. Maj:ts proposition rörande den personliga skyddsavgiftens upphörande kunnat och bort bifallas, oberoende af den utaf Utskottet framställda förutsättningen;

vid § 3 mom. 1 förra delen:

af Herr *Bennich*, med hvilken Herrar *C. F. Warn* och *H. L. Forssell* instämde: "Utskottets förslag att, emot hvad under mera än 20 år varit stadgad och i Kongl. propositionen vidhållits, vid uppskattning af fast egendoms verkliga värde, tillmäta sista köpeskillingen endast ett underordnad rum bland de omständigheter, som skola tjena till ledning för egendomsuppskattningen, måste, efter min tanke, i väsentlig mån försvaga uppskattningens objektiva tillförlitlighet och lemna rum för nog vexlande och för en rättvis beskattning äfventyrlig godtycklighet.

Jag hemställer derföre,

att Kongl. Maj:ts förslag i oförmälda hänseende måtte af Riksdagen godkännas."

vid § 3 mom. 1 senare delen samt § 8 mom. 2 punkten b:

af Herr *H. L. Forssell*, som ansåg, att Kongl. Maj:ts förslag i § 3 mom. 1 och § 8 mom. 2 punkten b) rörande bevillning, för skogsområde och för inkomst af skogsafverkning och torftägt egde företräde framför Utskottets förslag.

af Herr C. O. Widmark: "Rättvisan af den förändring uti sättet att bestämma jordbruksfastighets värde, som här blifvit af Kongl. Maj:t föreslagen, eller att växande skog och torfmosse utöfver husbehof ej skall tagas med i beräkningen dervid (§ 3 mom. 1,) utan bevillning i stället erläggas för inkomst, när växande skog försäljes (§ 8 mom. 2 punkten b), synes mig i många fall tvifvelaktig. Derjemte lärer man svårligen kunna bedöma lämpligheten af detta stadgande annat än i sammanhang med de föreskrifter, hvilka upptagas så väl i § 1 och § 8 mom. 2 punkten a) som äfven och synnerligast i § 10 mom. 5. Då Utskottet aktat nödigt göra frågan om dessa senare bestämmelser hvilande, hade det därför varit rättast att äfven så förfara med allt, som angår denna stora och för det skogrika Norrland betydelsefulla förändring rörande bevillningen för växande skog. Huru kunna rätt bedöma skilnaden emellan Kongl. Maj:ts förslag och det af Utskottet i detta fall framlagda, innan man vet huru inkomstbevillningen af jordbruksfastighet enligt § 10 mom. 5 blir bestämd. Oaktadt jag sålunda hyser tvifvel om rigtigheten af Utskottets tillvägagående, har jag likväl ej kunnat motsätta mig den förändring Kongl. Maj:ts förslag innebär, ty det kan ej förnekas, att efter hittills gällande bestämmelser värdet af växande skog icke alltid såsom sig bort blifvit i taxeringsvärdet inräknadt. Då dessutom fråga är att förhöja fastighetsbevillningen äfvensom att införa en fix inkomstbevillning, grundad på fastighetsvärdet å jordbruksfastighet, hvarigenom detta senare värde får en ökad betydelse, torde förändringen hafva skäl för sig, helst den vexling i värde å fastighet, som uppkommer genom klok hushållning med och vård af dertill hörande skog, eller genom ett motsatt förfaringssätt dermed, icke genom Kongl. Maj:ts förslag får något inflytande på egentliga jordbruksbevillningen, utan endast verkar på inkomstbevillningen för försäljning af skog. Deremot finner jag Utskottets förslag, som söker medla emellan de äldre bestämmelserna och Kongl. Maj:ts nu föreliggande förslag, icke rättvist och lämpligt.

Innan jag öfvergår till att söka visa detta, vill jag dock förutskicka några antydanden, som afse båda förslagen, för att i min mån söka klargöra hvad de innebära. Dervid vill jag först framhålla nödvändigheten af att aktgifva på hufvudregeln för all inkomstbevillning, eller att densamma skall beräknas å "behållna inkomsten" (§ 7.). Dert efter vill jag fästa uppmärksamheten derå, att i orter der skogsrörelse idkas, vare sig för kolning, ved, pappersvirke, sågtimmer m. m. d., bestämmes priset på växande skog, så vid hemmansköp som vid ingående af skogsafverkningskontrakt, icke egentligen och hufvud-

sakligast efter markens växtlighetsförmåga, utan efter saluvärdet af de å skogsmarken befintliga träd. Säljaren gör nemligen helt naturligt sin beräkning på hvad skogen innehåller af allt skogsvirke och söker få klart för sig hvad den, förvandlad t. ex. till kol, kan lemna i penningar samt bestämmer sitt salupris derefter, vanligen något lägre än beräkningen, enär han genom försäljningen befrias från omtanken m. m. för afverkningen och undgår all den risk, som prisförändringar innebära. Köparen åter, som för sin rörelse har behof af t. ex. kol, hvilka han vanligen annars direkt inköper, verkställer liknande beräkningar öfver hvad skogen kan gifva, förvandlad dertill. Detta har till följd, att uti köpeskillingarne för hemman och afverkningsrätt närmaste fulla värdet af växande skogen ingår, hvadan ock afverkningsvinsten, då inköpskostnaden för skogen skall afdragas, lemna ringa "behållen inkomst" att taxera. Sålunda tror jag mig hafva visat, att den föreslagna förändringen för staten i finansiskt hänseende ej har den betydelse, som man må hända föreställt sig.

Hvad härefter angår företrädet emellan Kongl. Maj:ts och Utskottets förslag, så är det förra i allt följdriktigt, då deremot det senare vacklar emellan olika principer. Det förra gör egentliga jordbruksbevillningen för jordegaren själf oberoende af sättet för skogens skötsel, enär densamma blir enahanda, om skogen sparas eller vanvårdas och genom försäljning sköflas. Efter detsamma skall ock inkomstbevillning af skogsförsäljning utgöras af jordegaren endast när inkomst derigenom erhålles, ej eljest. Detta förslag ger ej anledning till vidlyftiga beräkningar och undersökningar vid den första taxeringen efter förordningens införande, enär beskaffenheten af den växande skogen icke behöfver undersökas i annor händelse, än då det skall afgöras om densamma är tillräcklig eller ej för husbehofvet vid egendomen, hvilket lätteligen kan efter normalåtgång bedömas, hvarvid denna förmån kapitaliserad tillägges det egentliga jordbruksfastighetsvärdet. Anledning till ändring i sådant värde vid kommande taxeringar, i hvad angår den växande skogen, kan ej förekomma annat än om förr befintlig skog till husbehof blifvit förstörd, eller förr saknad sådan tillgång genom sparsamhet och återväxt tillgodokommit egendomen. Svårighet att bedöma inkomsten genom försäljning af skog möter ej heller, ty taxeringsmännens kunskap om hvad som i detta hänseende skett torde oftast förefinnas eller, der den saknas, lätteligen vinnas.

Alldeles motsatta blifva förhållandena med det af Utskottet framlagda förslag, enär detsamma föranleder:

att jordbruksbevillningen i alla hänseenden göres beroende af den

växande skogens växlande beskaffenhet och värde, vare sig detta värde ökas genom sparsamhet och odling eller minskas genom försäljning;

att i vanligaste fall bevillningen med anledning af skogsvärdet utgår oförändrad, när inkomst genom skogsförsäljning njutits och när sådan inkomst uteblifvit, detta därför att sådan bevillning fixt utgår efter fastighetsvärdet;

att vid första taxeringstillfället efter förordningens införande fastighets hela skogsareal skall i afseende å den växande skogen bestämmas och tilläggas egentliga jordbruksfastighetsvärdet;

att sådan undersökning äfven å hela skogsarealen vid hvarje blifvande taxeringstillfälle skall verkställas;

att särskildt vid hvarje sådant tillfälle skall pröfvas, om skogsförsäljning egt rum till den "utsträckning", att minskning i fastighetsvärdet uppstått; och äntligen

att der efter flerårig afverkning obetydligt öfverskjutande årsväxten det slutligen blir märkbart, att egendomsvärdet minskats, och till följd deraf en inkomsttaxering föranledes, denna må hända kommer att drabba endast den senaste egaren till egendomen, som icke gjort sig saker till öfverafverkning.

Ehuru jag nu allenast talat om skogsafverkning, torde vara klart, att allt är lika i hvad angår torfmosse.

Hvad angår skogsafverkning från annan mark än egarens, äro båda förslagen byggda på samma princip, men en oegentlighet kommer ju dock alltid att uppstå enligt Utskottets förslag med den arrendator af all till ett hemman hörande mark, hvilken verkställer saluafverkning å hemmanets skog. Sådant hemman skall väl taxeras likasom andra, d. v. s. med växande skogens värde inbegripet i fastighetsvärdet; men huru då förfara med den behållna inkomsten af skogsförsäljningen?

För att visa huru de olika förslagen gestalta sig, får jag framställa följande exempel. En egendoms verkliga värde utgör 100,000 kronor, hvilket ock motsvarar den köpeskilling, som derfor blifvit erlagd. Detta värde, rätt fördeladt, består af:

Inejojordens värde.....	kronor 20,000: —	
Sjelfva skogsmarkens värde, oafsedt den derå växande skogen . ,	20,000: —	
Värdet af årliga husbehofvet af skogsförnödenheter	10,000: —	50,000: —
Återstoden växande skogens värde		50,000: —.

Summa kronor 100,000: —.

Vid egendomens inköp var skogsafverkning börjad och sträckte sig öfver betydlig del af skogen. Årliga återväxten å skogen, förutom hvad till husbehofvet åtgår, är af den storlek, att den beräknas till 1,000 kronors värde, och är äfven skogsmarkens grundvärde derefter lämpadt. Denna egendom kan under t. ex. en tidsperiod af 10 år skötas på flere olika sätt hvad skogen angår, hvaraf jag här förutsätter tre fall, eller ett för hvardera af tre personer, A, B och C.

A nedlägger ej allenast kostnad för återsädd och plantering å den afverkade skogsarealen, hvilken kostnad uppgår till 5,000 kronor, som anses vara väl använda penningar, utan afyttrar ej heller till af-salu all den skog, som utöfver husbehofvet motsvarar återväxten. Han afyttrar nemligen endast för 500 kronor årligen, hvadan skogsvärdet till följd af denna sparsamhet ökas under decenniet med 5,000 kronor.

B nedlägger ingen kostnad för återsädd och plantering, hvilket öfverlemnas åt naturen sjelf, men nedsätter ej heller den växande skogens värde, utan afyttrar endast hvad som motsvarar återväxten, d. v. s. årligen för 1,000 kronor.

C fortsätter och avslutar under de tre första åren totalafverkningen till och med å den del, som motsvarar husbehofvet, hvarigenom han till följd af lyckliga prisförhållanden erhåller en bruttovinst af 80,000 kronor och en nettovinst eller behållen inkomst af 20,000 kronor.

Dessa olika personer få under de tio åren erlægga följande bevillningsafgifter:

Enligt Kongl. Maj:ts förslag:

A.	fastighetsbevillning och inkomstskatt för jordbruksinkomst, 6 öre per 100 kronor å taxeringsvärdet 50,000 kronor, gör för 10 år	kronor 300: —
	Inkomstbevillning för skogsrörelse, 5 kronor årligen	” 50: — 350: —
B.	liknande belopp jordbruksbevillning	” 300: —
	inkomstbevillning för skogsrörelse, 10 kronor årligen	” 100: — 400: —
C.	fastighetsbevillning m. m., under 3 år å 50,000 kronors och 7 år å 40,000 kronors fastighetsvärde	” 258: —
	inkomstbevillning för skogsrörelse, 20 kronor årligen	” 200: — 458: —.

Vid decenniets slut kvarstår fastighetsvärdet för A och B oförändradt vid 50,000 kronor, men blir för C genom husbehofsskogens förskingring nedsatt till 40,000 kronor.

Enligt Utskottets förslag:

A.	Fastighetsbevillning och inkomstskatt för jordbruksinkomst äfven efter 6 öre per 100 kronor af fastighetsvärdet 100,000 gör	kronor 600: —
B.	Alldeles lika belopp	„ 600: —
C.	Fastighetsbevillning m. m. i 3 år å 100,000 kronors och i 7 år å 40,000 kronors fastighetsvärde	„ 348: —
	men derutöfver inkomstbevillning för skogsrörelse	„ 200: — 548: —

Vid decenniets slut skall fastighetsvärdet för A höjas till följd af skogsodling och sparsamhet med 10,000 kronor eller till 110,000 kronor, för B bibehållas oförändradt, men för C nedsättas till 40,000 kronor.

På grund af hvad jag sålunda anfört anser jag, att Utskottet hade bort tillstyrka Kongl. Maj:ts förslag i hvad det angår senare delen af § 3 mom. 1 samt § 8 mom. 2 punkten b).

Vid § 12 punkten b).

De, som sysselsätta sig med skogsrörelse, bestå af tvenne olika grupper, nemligen egare till förädlingsverk, hvilka dertill behöfva hvarjehanda skogseffekter och för hvilka sålunda skogsrörelsen blott utgör en förberedande del af deras verksamhet, och sådane personer, som aflåta sin afverkningsprodukt till den förstnämnda gruppen och för hvilka sålunda leveransen af t. ex. kol, sågtimmer, pappersmassevirke m. m. utgör affärens ändamål och slut. Båda bedrifva sin rörelse antingen från egen mark eller från annans mark, hvarå afverkningsrätt blifvit förvärfvad. Den förra gruppens affär är lätt att bedöma, såsom afslutad å den plats der den bedrifvits.

De senares deremot måste betraktas i sin helhet, och bedömandet af affärens olika delar är helt enkelt omöjlig. Man kan till och med hafva fullt skäl säga, att de förberedande delarne af verksamheten endast bestå uti bestridande af utgifter för frambringande af den färdiga tillverkning, som utgör verksamhetens mål. Då till denna svårighet att taxera särskilda delar af en förädlingsrörelse, bedrifven af samma person, kommer, att, såsom förhållandet är med de norrländska större sågverken vid hufvudelfvarne, affärens taxerande blir fördelad på en mängd taxeringsmyndigheter — i ett särskildt fall tror jag mig veta, att de komma att uppgå till 3 pröfningsnämnder, 20 taxeringsnämnder och närmare 40 bevillningsberedningar — måste uppstå en sådan brist på öfverskådlighet af hela affären, att icke en rättvis beskattning utan dess motsats blifver det resultat, hvartill taxeringsmyndigheterna komma. För målet att skipa rättvisa emellan kommunerna riskerar man att i

beskattningsväg kränka den enskildes rätt; åtminstone blifver vinnande af slutlig rättelse, der felaktighet skett, förenadt med besvärligt ändringsökande så för parter som ej minst för pröfvande embetsmyndigheter.

På grund häraf anser jag, att ifrågavarande stadgande måtte erhålla följande lydelse:

b) Idkare af skogsrörelse eller torftägt, hvartill ock räknas innehafvare af genom köp förvärfvad rätt till afverkning af skog eller torftägt å annans mark; för inkomst deraf: der skogen eller torfmossen är belägen; dock egare till förädlingsverk för af honom bedrifven afverkning eller torftägt till detsamma uppehållande, der verket är beläget.“

af Herr O. Jonsson, med hvilken Herr Westman instämde: “Emot Utskottets beslut att vid uppskattning af jordbruksfastighet inberäkna värdet af växande skog och hvad dermed står i samband får jag reservera mig.

Utskottet har såsom skäl för denna i Kongl. Maj:ts förslag vidtagna ändring anfört dels “vanskligheten att utröna egendomens husbehof“, dels svårigheten att vid taxeringarne erhålla kännedom om de mindre försäljningar af skog, som under året egt rum och dels hurusom hushållningen med skog långt ifrån komme att befrämjas derigenom att den, som inskränkte sitt husbehof under hvad som därför beräknats, blefve dubbelskattad för hvad han deraf sålde, samt slutligen att den, som sparade på sin öfriga skog, blefve lindrigare beskattad än den som afverkade eller försälde densamma. Beträffande då först det vanskliga att utröna hvad inverkan husbehofstorf eller skog bör hafva på fastighetens taxeringsvärde, så är denna befarade svårighet i sjelfva verket endast skenbar, ty då fastighetens verkliga värde skall bestämmas med ledning af egendomens storlek, beskaffenhet och afkastning, arrenden och hypoteksvärderingar, så blir hela affären i allmänhet den, att man vid en sådan värdering icke uti driftomkostnaderna behöfver taga med värdet af sjelfva ståndskogen för husbehofvet, hvaremot i de fall, då arrenden eller hypoteksvärderingar kunnat läggas till grund för värdet, allt detta redan är undångjordt. Vill man återigen på annat sätt söka reda på det värde, hvarmed torf eller skog till husbehofvet bör ingå uti taxeringen af egendomen, så torde ingen taxeringsmyndighet finna det “vanskligt“ att beräkna värdet af den skog, som för ett år anses åtgå till bränsle, byggnadsvirke eller gärdsel, och att sedan multiplicera den siffran med 20. Då dessutom egendomar med tillgång af torf eller skog endast för husbehof väl komma

att blifva föremål för köp inom de flesta taxeringsdistrikt, så torde köpeskillingen i allmänhet äfven kunna utgöra en ledning vid taxeringen, hvadan de befarade vanskligheterna i stället borde förflyttas framför tillämpningen af Utskottets eget förslag.

Icke större betydelse har den anmärkta svårigheten för taxeringsmyndigheterna att erhålla kännedom om de vare sig större eller mindre försäljningar af skog, som egt rum inom distriktet under året, ty varans skrymmande beskaffenhet och sättet för dess förflyttande från säljare till köpare nästan gör det omöjligt att ens försälja några lass ved, utan att det blir ganska allmänt bekant och på ett eller annat sätt kommer till vederbörandes kännedom.

Förbigående de senare af Utskottet anförda skälen, som — jag hade så när sagt — äta upp hvarandra och därför sakna all betydelse, öfvergår jag nu till en kort granskning af Utskottets förslag.

Dervid möter då först den frågan: skall den intagna bestämelsen att torfmosse och växande skog, när den innehafves af jordegaren, bör tagas i beräkning vid fastighetens uppskattning, verkligen leda till det åsyftade målet, en rättvis beskattning? Derpå vågar jag svara ett bestämdt nej, ty taxeringsmyndigheterna skola icke med den bästa vilja i verlden kuuna annat än i enstaka fall träffa det rätta värdet på växande skog, hvars uppskattning fordrar en så speciel skicklighet och ett så omfattande arbete, att hvarken det förra kan förutsättas eller det senare fullgöras. Den ledning, man för öfrigt kan hafva af köpeskillingen, inskränker sig i detta fall allmännast till endast den sålda egendomen, emedan värdet af den växande skogen är mycket olika på i öfriga afseenden likställda egendomar, beroende på större eller mindre hushållning, lokala förhållanden m. m. Då nu tillämpningen af Kongl. Maj:ts eller Utskottets förslag ställer sig alldeles lika för alla egendomar, som icke hafva tillgång af torf- eller ståndsskog utöfver husbehofvet, men jag förmodar, att till och med den, som ämnar försvara Utskottets förslag, måste medgifva, att den der "vanskliga" värderingen af husbehofsskogen, enligt Kongl. Maj:ts förslag, på alla egendomar med ännu större skogstillgång skall framkalla mindre fel såsom berörande en mindre del af skogen, än då samma "vanskliga" beräkning enligt Utskottets förslag måste omfatta ett mycket större område och på samma gång gifva anledning till mycket större fel, så borde ingen tveka i valet emellan dessa förslag. Lika svårt att tillämpa varder stadgandet i 8 § om inkomstbevillning för afverkning eller försäljning i sådan skala, att egendomens värde derigenom minskas, ty då växande skog, som innehafves af egaren, enligt 3 § inverkar på egendomens värde, bör å ena sidan detta värde höjas i samma mån som egaren genom

sparsamhet, sådd eller plantering ökar ståndskogens värde och att då, å andra sidan, hvarje försäljning af växande ståndskog ovilkorligen måste minska dess värde, bör egaren derjemte åsättas inkomstbevillning, åtminstone i alla de fall då ståndskogens värde vid en ny fastighetstaxering är mindre än vid den föregående.

För att komma till en annan uppfattning af dessa stadganden, enklare att tillämpa, måste man antaga att Utskottet, i strid med den tydliga ordalydelsen, menat att mossen eller skogen endast skulle hafva inflytande på egendomens värde vid vissa tillfällen för längre tidsperioder och att således en höjning af fastighetsbevillningen eller åsättande af inkomstbevillning endast skulle ega rum, då efter en sådan tidsperiod antingen ståndskogens värde genom sparsamhet eller kultur blifvit ökad i det förra eller minskadt i det senare fallet gent emot värdet vid periodens början. Men om nu också antages, att taxeringsmyndigheterna till följd af någon oförklarlig ingivelse skulle komma till en sådan uppfattning, hur i all världen skola de då kunna jemföra ståndskogens värde med dess värde för en längre tid tillbaka! En följdriktig tillämpning af Utskottets förslag blir således lika omöjlig under den stadgade eller antagna förutsättningen.

Hur kommer slutligen rättvisan och jemlikheten i beskattningen att taga sig ut under förutsättning att skattefrågorna varda lösta och inkomstbevillning, motsvarande 1 procent af taxeringsvärdet, skall åläggas jordbruket? Denna inkomstbevillning för jordbrukarens eget i yrket nedlagda personliga arbete och därför begagnade inventarier kan hafva ett visst berättigande, så länge frågan hufvudsakligen gäller jordbrukets fastighetsvärde, till hvilket skatteobjektet i fråga då står i ett någorlunda rättvist förhållande, men den kommer deremot att ställa sig på ett annat sätt till det fastighetsvärde som i sig innesluter värdet af växande skog eller torfmosse, hvilkas tillgodogörande hvarken kräfver några inventarier eller personligt arbete i annat fall än då skogen är föremål för kultur.

En egare af ett skogshemman, taxerad till 40,000 kronor, deraf ståndskogens värde utöfver husbehofvet är beräknadt till 30,000, får då för sitt i jordbruket nedlagda personliga arbete och för därför begagnade inventarier i inkomstbevillning erlægga 4 procent, då egaren af ett jordbruk med skog för blott husbehof endast erlägger 1 procent. Blir detta en jemlik och rättvis beskattning? Svara ja, den som kan!

Då Utskottets förslag derjemte är principvidrigt deruti, att torfmossen och ståndskogen i det ena fallet skall ingå i taxeringsvärdet, men i det andra icke, och att inkomstbevillning antagligen får erläggas af den som på en gång tillgodogör sig en tioårig afkastning, då deremot den som under samma tid årligen gör sig till godo samma

bruttoafkastning undgår densamma, har jag med full tillförsigt om de betydliga företräden Kongl. Maj:ts förslag har, så väl ur synpunkten af enhet och lätthet i tillämpningen, föreskrifternas tydlighet som jemlikhet i beskattningen, yrkat bifall till den senare delen af 1 momentet i 3 § af Kongl. Maj:ts förslag, som börjar med orden: "börande dervid etc." samt öfriga i samband med denna stående paragrafer."

Vid hvad Utskottet i 4:de punkten hemställt angående Herr Danielsons motion äfvensom vid § 18:

af Herr E. G. Boström: "Mot Utskottets beslut att afstyrka Herr Danielsons motion får jag reservera mig. Lika litet i år som förlidet år kan jag finna, att de skäl, Utskottet anført för sitt beslut, äro öfvertygande. Då det utan tvifvel för mången församling, som till en utom densamma boende prestman lemna dryga lönebidrag, måste kännas hårdt att icke af honom erhålla något som helst bidrag till sina kommunalutskylder, samt, så vidt jag förstår, ej någon afsevärd svårighet lärers uppstå vid taxering af en prestmans inkomst der den utgår, kan jag ej annat än i hufvudsak tillstyrka motionen. Denna princip, att beskatta en inkomst der den utgår, är för öfrigt ej ny, den har redan sedan flera år tillämpats genom stadgandet, att handelsrörelse, bolag m. fl. skola beskattas på de olika ställen, der rörelsen bedrifves, och har i nu föreliggande författningsförslag funnit en än vidsträcktare tillämpning genom stadgandena i punkterna b, c och h af denna paragraf. Om det ock må vara sant, att denna princip ej alltid kan tillämpas såsom i fråga om de distriktsläkare och veterinärer, hvarom Utskottet talar, synes mig dock detta ej böra utgöra hinder att tillämpa densamma, der det låter sig göra. På dessa skäl och då nu mera förfallit det ofta åberopade hindret, att en ny bevillningsförordning vore att förvänta, får jag hemställa, att Herr Danielsons motion måtte på det sätt bifallas, att till § 12 fogas en ny punkt af följande innehåll:

innehafvare af presterlig befattning; inom hvarje kommun:
för derifrån utgående aflöningsförmåner.

I § 18 stadgas, att skattskyldig är, då bevillningsberedningens ordförande det äskar, förpligtad att inom åtta dagar lemna uppgift om sin inkomst; i mom. 4 af § 19 föreskrifves, att uraktlåtenhet häraf medför förlust af rätt att öfverklaga pröfningsnämnds beslut, hvarjemte enligt § 26 anteckning om sådan uraktlåtenhet skall af beredningens ordförande göras i taxeringslängden.

Af det den Kongl. propositionen bifogade statsrådsprotokollet framgår, att Kongl. Maj:t, som funnit den obligatoriska sjelfdeklarationen ej böra införas, såsom en utväg till upplysnings erhållande föreslagit

det helt nya stadgande, som återfinnes i denna paragraf. Den skattskyldige blefve nemligen derigenom ej underkastad en obligatorisk själfdeklaration, då det stode i hans eget skön att bestämma, om han ville lemna begärd uppgift eller underkasta sig det äfventyr, som för uraktlåtenhet deraf stadgades i § 19 mom. 4.

För min del skulle jag ej hafva något att erinra mot införande af den obligatoriska själfdeklarationen och har ej heller något mot den början dertill, som nu kan vara gjord. Men jag finner det ej vara i sin ordning, att en skattskyldig kan förlora sin rätt att öfverklaga ett beslut, som han anser förnärma sin rätt, endast genom en anteckning i taxeringslängden af beredningens ordförande. Först tillåter jag mig påpeka svårigheten för honom att afgöra, från hvilken dag de bestämda åtta dagarne skola beräknas. Jag föreställer mig nemligen att som regel kommer ordföranden att genom bref begära den behöfliga uppgiften. Men nu kan lätteligen ett bref förkomma, eller den skattskyldige genom sjukdom, bortresa eller annat lagligt förfall vara hindrad att inom den bestämda tidrymden lemna den äskade uppgiften. Jag föreställer mig till och med, att tilläfventyrs någon skattskyldig, som ej med blida ögon ser detta nya stadgande, kan söka undandraga sig ej blott aflemnande af uppgift, utan ock det för underlåtande deraf stadgade äfventyr genom förklarande, att han ej från beredningens ordförande bekommit någon framställning om aflemnande af uppgift å sin inkomst. I enlighet med författningen gör nu ordföranden en anteckning i längden och rätten att klagan öfver pröfningsnämndens beslut skulle vara förlorad. Men näppeligen kan man förlora denna sin rätt förr, än det kan lagligen visas, att man försummat fullgöra, hvad för sådan rätts bibehållande är stadgad. Denna bevisningsskyldighet kan dock ej åligga den, som vill klaga. Beredningens ordförande deremot skulle vara skyldig dertill. Men på honom har i den nya författningen så mycket blifvit lagdt, att man ej torde böra belasta honom med det besvär och de kostnader, som äro erforderliga för att, der så behöfves, lagligen styrka, att den skattskyldige uraktlåtit lemna honom affordrad uppgift. Endast som det sällsyntaste undantag lär derföre en ordförande komma att tillämpa denna paragraf. Då en enskild arbetsgifvare är enligt § 17 skyldig att på begäran af beredningens ordförande lemna uppgift om hos honom anställda personers löner och andra förmåner, och han vid uraktlåtenhet häraf ej blott kan fällas till böter, utan ock af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande vid vite förstädigas lemna den äskade uppgiften, synes mig i öfverensstämmelse dermed kronobetjening vid anmodan böra vara förpligtad affordra skattskyldig sådan uppgift, som i § 18 afses. Härigenom blifver berednin-

gens ordförande i tillfälle att med officielt intyg styrka, så väl att uppgift blifvit den skattskyldige affordrad som ock när sådant skett.

På dessa skäl och på det att författningens stadgande ej må blifva en död bokstaf, har jag ansett, att till § 18 borde fogas ett tillägg af följande lydelse:

Vederbörande kronobetjening är, när bevillningsberedningens ordförande det äskar, skyldig tillhandagå vid anskaffande af sådan uppgift.“

I denna reservation, för så vidt den afser Herr Danielsons motion instämde Herrar *A. Andersson*, *C. A. Jönsson* och *N. J. Boström*;

Vid § 11:

af Herr *Nyström*: “Emot hvad Utskottet föreslagit i § 11, angående existensminimum samt lindring för lägre inkomst, om hvars slutliga behandling jag såsom suppleant fått deltaga, får jag afgifva följande reservation:

Utskottet har så väl rörande stämpelafgiften som angående allmänna bevillningen uppskjutit slutliga behandlingen eller aflemnandet af dess betänkande rörande af Kongl. Maj:t föreslagna nya större förhöjningar eller förändringar af gällande afgifter intill dess sig visat, om utgången af de s. k. stora frågorna påkalla dessa förhöjningar; och Utskottet har, af orsak att personella skyddsafgifter möjligen ej kunde för de ökade statsbehofven upphöra, uppskjutit afgifva yttrande derom tills nämnda stora frågor blifvit afgjorda. Mig vill det synas som skulle ock Utskottet på samma goda skäl hafva kunnat dröja med att afgifva sitt yttrande om nämnda § i hvad den afser höjandet af existensminimum från 400 till 500 kronor och beskattningsfrihet för 450 kronor i stället för 300 kronor, när inkomsten understiger 1,200 kronor, hvilka bestämmelser säkerligen äfven komma att väsentligt förminska statens och kommunens inkomster. Och om Utskottet nödvändigt velat redan nu afgifva slutligt betänkande derom, utan afseende derå om de för skyddsafgiftens upphörande, rust- och roteringsbesvärens samt grundrättans afskrifning och i öfrigt för försvaret ökade utgifter, allt uppgående till säkerligen 20 millioner kronor årligen, icke medgifva nämnda eftergifter i afseende å allmänna bevillningen, så hade dock Utskottet, enligt mitt förmenande, bort komma till annat resultat än som skett genom att helt enkelt instämma i Kongl. Maj:ts förslag om de ökade eftergifterna, fastän man samtidigt måste på andra håll uppsöka mer eller mindre lämpliga beskattningsföremål, såsom arfskatt, bränvinskatt, stämpelskatt och dylikt för att fylla statsbehofven och ändå ej i längden skall kunna undgå att gripa till förhöjd bevillning.

Jag har uti en till Särskilda Utskottet remitterad motion (N:o 29) antydt, att jag var med om rust- och roteringsbördans afskrifning samt grundskatternas aflösning, under förutsättning att värnpligten fördubblades, att försvaret i öfrigt ordnades på bästa sätt, vare sig genom indelningsverkets bibehållande för statens räkning, eller genom värfvad stam, samt under förutsättning derjemte att en ny rättvis bevillningsförordning infördes, utgående på upphörandet af personella skatter, men deltagandet i statens utgifter i förhållande till hvars och ens skatteförmåga eller inkomst, utan afdrag af lefnadskostnader och räntor, denna inkomst må komma af kapital, lön, fastighet, boskapsskötsel, handel, skogsbruk eller hvad det vara må, allt under iakttagande likväl att inkomsten från fastighet icke annat än i angifna undantagsfall beräknades lägre än 5 för 100 af antagna egendomsvärdet, att lindring af till exempel $\frac{1}{10}$ medgäfves för mindre säker inkomst, att nuvarande existensminimum 400 kronor bibehölles och att beskattningsfrihet under 1,800 kronors inkomst medgäfves för 100 kronor från 1,800 till och med 1,300 kronors inkomst, för 200 kronor derunder till och med 800 kronor och för 300 kronor under 800 kronors inkomst.

Utgående från dessa åsigter, som jag ej funnit skäl frångå, samt i betraktande deraf:

att frågan om förändring i existensminimum från 400 till 500 kronor samt om ökad lindring för inkomst under 1,800 kronor bör afgöras i sammanhang med frågorna om skyddsafgiftens borttagande samt införandet af arfskatt och inkomstbevillning för rörelse af jordbruksfastighet m. m. samt således anstå tills det sig visat om och i hvad mån utgången af de stora frågorna kommer att fordra ökade skatter eller medgifva lättnader uti nuvarande;

att det ej är af nöden att förändra existensminimum från 400 till 500 kronor samt öka beskattningsfriheten från 300 till 450 kronor, när, såsom Kongl. Maj:t och jemväl Utskottet föreslagit, det afgiftsfria beloppet kan vid hög bostadskostnad och ömmande omständigheter, än vidare nedsättas med högst 200 kronor, och när det är att antaga att eftergifterna skulle tillkomma egentligen den mest arbetsföra befolkningen och äfven den som skattar för utlånta kapital af ända till 35,000 kronor, i hvilket fall väl ej rimligen någon eftergift bör ifrågakomma;

att ifrågavarande förändringar ej böra medgifvas äfven därför, att personella i förhållande till inkomst ej stående skatter, böra företrädesvis förminskas, och att många af landets kraftigaste och mest arbetsföra invånare, hvilka kunna och böra deltaga i utgifter till stat och kommun, skulle till berättigadt missnöje för dem, som äro öfver strecket och måhända hafva vida svårare för skattens utgörande, befrias;

att man i sjelfva verket genom ifrågavarande eftergifter gör mera skada än gagn för dem, som skulle erhålla desamma, enär rättigheten att deltaga i kommunens angelägenheter och utsigten att i mån af stigande upplysning få det politiska strecket flyttadt till 400 kronors inkomst, såsom Andra Kammaren velat medgifva, men hvilket allt skulle förloras, väl måste uppväga den nu föreslagna ändringen i bevillningsförordningen;

att detta deltagande, skulle, i vida högre grad än skatteregleringskommittén antagit rörande bibehållandet af mantalspenningar, som ej medföra kommunal eller politisk rösträtt, blifva ett "uttryck af det aktiva medborgarskapet" och i många hänseenden verka fördelaktigt; och slutligen

att det ofta ej med någon säkerhet kan bestämmas när inkomsten uppgår till 1,800 eller 1,799 kronor, då afdrag får ske, samt blir därför nödigt göra öfvergången till skattelindring så litet skarp som möjligt, får jag, hvad ifrågavarande 11 § beträffar, yrka återremiss i syfte,

att existensminimum bibehålles vid 400 kronor, att skattefrihet må ske för 100 kronor för inkomst under 1,800 till och med 1,300 kronor, för 200 kronor för inkomst under 1,300 till och med 800 kronor och för 300 kronor för inkomst under 800 kronor, och att ytterligare lindring må kunna ske med högst 200 kronor, när hög bostadskostnad eller ömmande omständigheter eller *mindre säker inkomst* är i fråga."

Derjemte har Herr *C. F. Wærn* anhållit få antecknadt, att han icke deltagit i slutliga behandlingen af § 12 punkten b), äfvensom Herr *Hedlund*, att han icke deltagit i behandlingen af Herr *Danielsons* motion.

Förslag

till

Förordning

angående bevillning af fast egendom samt af inkomst.

(Kongl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Bevillning af fast egendom.

§ 1.

För all inom riket belägen *fast egendom*, hvartill ock räknas *frälseränta*, skall, med de undantag, som i § 4 upptagas, bevillning utgöras med fem öre för hvarje fulla ett hundra kronor af fastighetens uppskattade värde.

§ 2.

Bevillning för fast egendom erlägges af *egaren*, utom i följande fall, då bevillningen utgöres af *innehafvaren*, nemligen:

a) för jordegendom, som besittes med stadgad åborätt, eller är af allmän myndighet eller af stiftelse till begagnande mot listidsstädja upplåten, samt för skogsområde, som blifvit upplåtet till bergshandterings understöd, till sågverk eller kanalbolag, eller ock innehafves af stad eller annan menighet;

b) för jordegendom eller annan

§ 1.

(Hvilande.)

§ 2.

(Oförändrad.)

fastighet, som antingen är till boställe eller eljest på lön anslagen, så vida egaren enligt § 4 a) eller b) är från fastighetsbevilning fri och hela fastigheten är åt endast en person upplåten;

c) för lägenhet, som är till besittning på viss tid eller på lifstid från annan egendom afsöndrad.

§ 3.

Mom. 1. Fast egendom skall uppskattas till sitt verkliga värde med ledning af köpeafhandlingar, arrende- eller hyresafgifter, värderingar för samma egendoms belåning eller försäkrande mot brandskada samt öfriga om hvarje särskild egendoms storlek, beskaffenhet och afkastning erhållna uppgifter eller inhemtade upplysningar; börande dervid, och enär inkomst genom försäljning af skog eller torf beskattas enligt § 8 mom. 2 b), torfmosse och växande skog tagas i betraktande endast i den mån de anses erforderliga till husbehof.

Mom. 2. Frälseräntas kapitalvärde uppskattas till tjugu gånger det belopp, hvartill samma ränta efter nästföregående års markegång uppgått, så framt icke räntan, i enlighet med § 14 i Kongl. kungörelsen den 11 Maj 1855, utgår efter medelmarkegångspris, i hvilket fall detta senare bör läggas till grund för beräkandet af räntans belopp. Dock iakttages, att frälseräntas kapitalvärde alltid sättes i fulla hundratal kro-

§ 3.

Mom. 1. Fast egendom skall uppskattas till sitt verkliga värde. Detta värde bestämmes med ledning af de om hvarje särskild egendoms storlek, beskaffenhet och afkastning inhemtade upplysningar samt erhållna uppgifter om arrende- eller hyresafgifter, köpeafhandlingar och värderingar för egendomens belåning eller försäkrande mot brandskada; skolande dervid värdet af torfmosse och växande skog, som innehafves af annan än jordegaren, ej tagas i beräkning, enär inkomst deraf beskattas enligt § 8 mom. 2 b).

Mom. 2. (Oförändradt.)

nor, så att möjligen öfverskjutande belopp icke beräknas.

Mom. 3. Det värde, hvartill fast egendom blifvit uppskattad, skall utan förnyad uppskattning bibehållas oförändradt under tre år, derest icke under tiden mellan tvenne på hvarandra följande allmänna fastighets-taxeringar sådana inträffade förhållanden, som i § 4 af den för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktion närmare omförmälas, påkalla förändrad värdering.

Mom. 4. Uppskattning af värdet å sådan fast egendom, som omförmäles i § 4 c), eger icke rum.

Mom. 3. Det värde, — — —
— — — — — — — — —
— — — — — — — — —
— — — — — — — — —
— —, som i § 2 af den för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktion — — — — —
— — — — värdering.

Mom. 4. (Oförändrad.)

§ 4.

Fastighetsbevillning erlagges icke af:

a) staten;

b) städer och andra menigheter, akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhertighetsinrättningar: för dem tillhöriga allmänna platser, tomter och byggnader;

regementen och officerscorpser: för deras vid mötesplatser till begagnande under mötena uppförda byggnader; samt

enskilda personer eller samfund: för dem tillhöriga kyrkor och bönehus;

allt dock endast så framt nu omförmälda allmänna platser, tomter, byggnader, kyrkor och bönehus icke lemna egaren någon inkomst; börande i motsatt fall fastighetsbevillning utgöras för så stor del af fastig-

§ 4.

(Oförändrad.)

hetens taxeringsvärde, som enligt den i instruktionen för taxeringsmyndigheterna bestämda grund motsvarar inkomstbeloppet; och

c) egare af kanal, jernväg och annan farväg eller farled samt flottled: för den mark, som af anläggningen upptages, äfvensom för sjelfva kanal- och vägbyggnaden, hvarunder jemväl inbegripas de för anläggningens begagnande erforderliga stationshus, verkstäder och andra byggnader.

§ 5.

Vid uppskattning af fast egendom skola *särskilda* värden, slutande å fulla hundratal kronor, utsättas;

a) å *jordbruksfastighet*:

för hvarje hemman och jordlägenhet eller, om hemmanet eller lägenheten består af två eller flere brukningsdelar eller afsöndring af jord derifrån egt rum, för hvarje sådan brukningsdel eller jordafsöndring; samt

för skogsområde, som omförmäles i § 2 a);

b) å *annan fastighet*:

för tomt i stad, köping och dermed jemförlig ort;

för åbyggnad å sådan tomt;

för lägenhet med tillhörande åbyggnad, då lägenhetens hufvudsakliga värde utgöres af åbyggnaden;

för byggnad, belägen på jordbruksfastighet, men icke afsedd för det derå drifna jordbruk eller dit hörande näring;

§ 5.

(Oförändrad.)

för fiske, som är i jordebok särskildt upptaget; samt
för frälseränta.

§ 6.

Fast egendom *taxeras* inom den ort, der egendomen är belägen.

§ 6.

(Oförändrad.)

Bevillning för inkomst af kapital och arbete.

§ 7

För all behållen *inkomst*, vare sig af *kapital* eller *arbete*, skall, med de undantag, som i § 11 omförmälas, bevillning erläggas med en för hundra af inkomstbeloppet.

§ 7.

(Oförändrad.)

§ 8.

Mom. 1. Till inkomst af *kapital* räknas:

a) ränta af utlånade eller i räntebärande obligationer nedlagda eller hos penningeförvaltande verk eller enskilde insatta penningar; samt

b) krono- och kyrkotionde eller ersättning därför, som åtnjutes af patronus ecclesiae.

Mom. 2. Till inkomst af *arbete* räknas:

a) den inkomst och förmån af jordbruksrörelse å egen eller annans mark, som förvärfvas medelst det i rörelsen nedlagda arbete och dervid använda inventarier;

b) inkomst genom skogsafverk-

§ 8.

Mom. 1. (Oförändradt.)

Mom. 2. Till inkomst af *arbete* räknas:

a) (Hvilande.)

b) *Inkomst genom försäljning eller*

ning eller torftägt å egen eller annans mark för annat ändamål än husbehof eller genom försäljning af växande eller afverkad skog eller af torf;

c) inkomst af annan rörelse eller yrke, såsom:

1:o) af bergsbruk, kalk- och stembrott jemte dertill hörande verk, inrättningar och näringar; qvarnar och sågverk; fabriker, mekaniska verkstäder, bränvinsbrännerier och andra för varors tillverkning eller förädling anlagda inrättningar; mejerihandtering och andra binäringar till jordbruket i den mån de icke afse tillgodogörande af eget jordbruksprodukter; penningarörelse, handelsrörelse, skeppsrederi, sjöfart, handverk eller annan näring;

2:o) af till allmän trafik upplåten kanal, jernväg eller annan farled samt flottled; och

3:o) hvad som förvärfvas genom utöfning af vetenskap, konst eller handaslöjd;

d) inkomst och förmån af tjänst eller särskildt uppdrag, såsom: aflöning, arfvode, traktamente, sportler, bostad, derest icke fastighetsbevillning därför af löntagaren utgöres, och annan med allmän eller enskild tjänst förenad förmån; så ock den behållna inkomst, som, enligt gällande föreskrifter, kan vid lediga ecklesiastika sysslor tillfalla de under konsistoriernas vård eller annan allmän förvaltning ställda kassor;

e) pension, lifränta, eller undan-

afverkning af skog eller genom torftägt å annans mark; äfvensom å egen mark, när sådan försäljning och afverkning eller torftägt eger rum till den utsträckning att egendomens värde derigenom minskas.

c) (Oförändradt.)

d) (Oförändradt.)

e) (Oförändradt.)

tagsförmån äfvensom gratifikation af annan än enskild gifvare;

f) all annan i denna § ej särskildt omförmäld inkomst, som icke är genom fastighetsbevillning beskattad.

f) (Oförändradt.)

§ 9.

Skyldige att utgöra inkomstbevillning äro:

a) svensk medborgare, som är i riket bosatt: för all den inkomst, han åtnjuter, vare sig här eller från utrikes ort;

b) svensk medborgare, som icke är i riket bosatt: för den inkomst, han härifrån åtnjuter;

c) utländing, som är i riket bosatt eller här uppehållit sig såsom resande under större delen af tre på hvarandra följande år, eller som här idkar näring, eller härifrån upp- bär lön eller pension: för den inkomst, som af honom här förvärfvas eller härifrån åtnjutes eller ock, utifrån införd, här användes.

Hvad här ofvan säges om enskild person, gälle ock i tillämpliga delar om menigheter, samfund, verk och inrättningar samt andra juridiska personer, i den mån de icke äro i denna förordning från inkomstbevillning frikallade, äfvensom om oskiftade sterbhus och bolag.

§ 9.

Skyldige att utgöra inkomstbevillning äro:

a) (Oförändradt.)

b) (Oförändradt.)

c) utländing, som är i riket bosatt eller här uppehållit sig såsom resande *vare sig fortfarande under ett år eller* under större delen af tre på hvarandra följande år, eller som här idkar näring, eller härifrån upp- bär lön eller pension: för den inkomst, som af honom här förvärfvas eller härifrån åtnjutes eller ock, utifrån införd, här användes.

Hvad här ofvan säges om enskild person, gälle ock i tillämpliga delar om menigheter, samfund, verk och inrättningar samt andra juridiska personer, i den mån de icke äro i denna förordning från inkomstbevillning frikallade, äfvensom om oskiftadt sterbhus och bolag, *derunder jemväl inbegripna sådana som enligt särskild författning äro skyldiga afstå sin vinst.*

§ 10.

Grunder för inkomsternas beräkande.

Mom. 1. Inkomst af kapital och arbete taxeras för det löpande året.

Mom. 2.

a) Inkomst af kapital och annan inkomst af arbete än lön, pension eller inkomst och förmån af jordbruksrörelse, upptages med det belopp, hvartill inkomsten under nästföregående året uppgått, med iakttagande likväl, *dels* att inkomsten första året den åtnjutes, äfvensom då den icke åtnjutes för hela föregående året, skall upptagas med det belopp, hvartill densamma, enligt de upplysningar, taxeringsmännen kunnat förskaffa sig, skäligen må anses för det löpande året uppgå, *dels ock* att, då inkomsten under det löpande året upphör, densamma upptages med det belopp, som, med det nästföregående årets inkomst till beräkningsgrund, motsvarar den tidrymd af det löpande året, för hvilken inkomsten åtnjutes.

b) Med allmän eller enskild tjenstebefattning förenad lön så ock pension upptages med det belopp, hvartill densamma för det löpande året blifvit i stat eller annorledes bestämd; börande deremot med tjenstebefattning förenade tjenstgöringspenningar, dagaflöning, sportelersättning och obestämda eller extra inkomster beräknas på sätt under *a)* är föreskrifvet.

c) Vikariatsarfvode, arfvode för uppdrag af öfvergående beskaffenhet och all dylik tillfällig inkomst, som

§ 10.

Grunder för inkomsternas beräkande.

Mom. 1. (Oförändradt).

Mom. 2.

a) Inkomst af kapital och annan inkomst af arbete *än lön eller pension* upptages med det belopp, hvartill inkomsten under nästföregående året uppgått, med iakttagande likväl, *dels* att inkomsten första året den åtnjutes, äfvensom då den icke åtnjutes för hela föregående året, skall upptagas med det belopp, hvartill densamma, enligt de upplysningar, taxeringsmännen kunnat förskaffa sig, skäligen må anses för det löpande året uppgå, *dels ock* att, då inkomsten under det löpande året upphör, densamma upptages med det belopp, som, med det nästföregående årets inkomst till beräkningsgrund, motsvarar den tidrymd af det löpande året, för hvilken inkomsten åtnjutes.

b) (Oförändradt.)

c) (Oförändradt.)

härflutit af annan den skattskyldiges verksamhet än hans redan till beskattning taxerade tjänst, rörelse eller yrke, och som tillfallit honom så sent under ett år, att densamma icke kunnat af det årets taxerings- eller pröfningsnämnd beräknas, taxeras till bevillning det näst derpå följande året.

d) Lön och annan inkomst, som utgår i spanmål eller persedlar, upptages med det kontanta belopp, den efter senast för orten fastställt markgångspris utgör.

Mom. 3. Vid beräkning af inkomst utaf kapital och arbete *må afdrag icke ske:*

a) för den skattskyldiges och hans familjs utskylder och lefnadskostnader samt dertill hänförliga utgifter;

b) för arrende- eller hyresvärde å sådan, kanal, jernväg och annan farled samt flottled tillhörande, mark och byggnad, som enligt § 4 är fri från bevillning;

c) för ränta å den skattskyldiges eget, i hans rörelse eller yrke nedlagda kapital;

d) för hvad som användes till fast egendoms förbättring, tillökning af inventarier eller kapitalafbetalning å skuld.

Mom. 4. Deremot *må afdrag ske:*
vid beräkning af inkomst utaf kapital:

för ränta å upplånadt kapital;
vid beräkning af inkomst utaf arbete:

a) för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet mot-

d) (Oförändradt.)

Mom. 3. (Oförändradt.)

Mom. 4. Deremot — — — —

— — — — — — — — — —
— — — — — — — — — —

— — — — utaf arbete:

a) (Oförändradt.)

svarande, belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å fastighet, som af egaren begagnas till utöfvande af sådan verksamhet, hvarom i § 8 mom. 2 c) 1:o och 3:o sägs;

b) för ränta å lånt, i rörelsen nedlagdt kapital;

c) för omkostnader för bedrivande af rörelse eller yrke, såsom: arrende- eller hyresafgift, underhåll af fastighet och inventarier, aflöning, föda och öfriga kostnader för de i och för rörelsen använda biträden och arbetare, m. m.;

d) för kostnader, som äro förenade med utöfning af vetenskap, konst eller handaslöjd;

e) för hvad som anvisats till bestridande af de med erhållna tjänster eller uppdrag förenade särskilda kostnader, såsom resekostnadsersättning, å stat uppförd häst- och båtlega, officerares lönetillägg för tjänstehästar samt fourageringsersättning, anslag till skrifmaterialier och andra expenser, misräkningspenningar, dagaflöning eller traktamente för förrättning å annat ställe, än tjänstemans eller i förrättningen deltagande persons vanliga boningsort, arfvode, dagaflöning eller traktamente för kommendering utom station, fältaflöning under krigstid, samt arfvode eller traktamente för riksdag eller revision å annan ort, än der arfvodes- eller traktamentstagaren är bosatt;

f) för följande med embete och tjänst förenade utgifter, nemligen: den afgift tjänsteman, såsom sådan,

b) för ränta å lånt *rörelsekapital*;

c) för omkostnader för bedrivande af rörelse eller yrke, såsom: arrende- eller hyresafgift, underhåll af fastighet och inventarier, aflöning, föda och öfriga kostnader för de i och för rörelsen använda biträden och arbetare *samt andra dermed jemförliga utgifter*;

d) (Oförändradt.)

e) för hvad som anvisats till bestridande af de med erhållna tjänster eller uppdrag förenade särskilda kostnader, såsom resekostnadsersättning, å stat uppförd häst- och båtlega, officerares lönetillägg för tjänstehästar samt fourageringsersättning, anslag till skrifmaterialier *och andra expenser, dagaflöning* eller traktamente för förrättning å annat ställe, än tjänstemans eller i förrättningen deltagande persons vanliga boningsort, arfvode, dagaflöning eller traktamente för kommendering utom station, fältaflöning under krigstid, samt arfvode eller traktamente för riksdag eller revision å annan ort, än der arfvodes- eller traktamentstagaren är bosatt;

f) (Oförändradt.)

åligger utgöra till pensions-, enke- och pupill- eller annan understöds-kassa, aflöning eller annan ersättning till vikarie eller tjänstebiträde, presternes i jordeboken upptagna utlagor, i den mån de icke äro eftergifna, ränta och amorteringsbidrag till öfverbyggnadsamorteringsfonden för prestgårdarne i Skåne, samt kostnader för sådana tjänsteresor, för hvilka ersättning icke är särskildt anvisad.

Mom. 5. Inkomst och förmån af jordbruksrörelse, hvarom i § 8 mom. 2 a) förmåles, skall upptagas till ett belopp, som motsvarar en för hundra af fastighetens taxeringsvärde.

§ 11.

Undantag från de i §§ 7—10 meddelade stadganden.

Mom. 1. Bevillning för inkomst af kapital eller arbete eger *icke* rum: när den skattskyldiges sammanräknade årsinkomster, deri inbegripna äfven hustruns, understiga 500 kronor.

Uppgå dessa inkomster icke till 1,200 kronor, äro 450 kronor, och uppgå de icke till 1,800 kronor, äro 300 kronor af inkomsten af kapital och arbete fria från bevillning.

Det belopp, för hvilket bevillning sålunda icke eger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, må å ort, der kostnaden för bostad är synnerligen

Mom. 5. (Hvilande.)

§ 11.

Undantag från de i §§ 7—10 meddelade stadganden.

Mom 1. Bevillning för inkomst af kapital eller arbete eger *icke* rum: när den skattskyldiges sammanräknade årsinkomster, deri inbegripna äfven hustruns, understiga 500 kronor.

Uppgå dessa inkomster icke till 1,200 kronor, äro 450 kronor, *uppgå de till 1,200 kronor men icke till 1,800 kronor*, äro 300 kronor af inkomsten af kapital och arbete fria från bevillning.

Det belopp etc. (Oförändradt.)

hög i jemförelse med förhållandet inom riket i allmänhet, äfvensom undantagsvis i de fall, der särdeles ömmande omständigheter (talrik familj, långvarig sjuklighet, olyckshändelse och dylikt) förekomma, ökas; dock så att denna ökning, vare sig den eger rum på grund af hög bostadskostnad eller ömmande omständigheter eller båda dessa skäl, icke må för någon skattskyldig öfverstiga 200 kronor.

För sådan inkomst, som omförmäles i § 8 mom. 2 a) och b); för inkomst, som beskattas inom annan kommun än den, der den skattskyldige är mantalsskrifven, samt för bolags inkomst får hvarken befrielse från eller lindring i bevillningen enligt detta moment åtnjutas.

Mom. 2. Från utgörande af inkomstbevillning *frikallas:*

a) staten;

b) kyrkor, akademier och vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, stipendiifonder, pensionsanstalter, sjuk- och fattigvårdsinrättningar jemte andra fromma stiftelser: för all annan inkomst än den i § 8 mom 2 d) nämnda;

landsting, hushållningssällskap, städer och andra menigheter: för sådan inkomst, som icke härflyter af rörelse eller yrke;

jernkontoret, i den mån detta verks vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål; samt

sparbanker, som afses i Kongl. förordningen den 1 Oktober 1875,

Mom. 2. Från — — — — —
— — — — — *frikallas:*

a) (Oförändradt.)

b) kyrkor, akademier och vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, stipendiifonder, pensionsanstalter, sjuk- och fattigvårdsinrättningar jemte andra fromma stiftelser: för all annan inkomst än den i § 8 mom. 2 d) nämnda;

landsting, hushållningssällskap, städer och andra menigheter: för sådan inkomst, som icke härflyter af rörelse eller yrke;

allmänna hypoteksbanken och hypoteksföreningar;

jernkontoret, i den mån detta verks vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål; samt

sparbanker, som afses i Kongl. förordningen den 1 Oktober 1875,

och hvilka ej lemna utdelning åt stiftarne eller deras rättsinnehafvare, äfvensom sådana ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, som afse att bereda vinst endast åt insättare;

c) medlem af konungaätten: för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital;

d) vid de förenade rikenas beskickningar hos utländska makter anställda, jemte alla öfriga under utrikesdepartementet lydande embets- och tjänstemän samt vaktbetjente: för den del af deras aflöning eller pension, som motsvarar *norska* statsverkets bidrag dertill;

e) främmande maktens härvarande beskickningar och konsulat tillhörande personer jemte deras betjening för all annan inkomst än den, som utgöres af från Sverige upp- buren allmän eller enskild pension eller erhålles genom här idkad rörelse;

f) utlänning, som här vistas för att idka studier;

g) gåfvo- och understödstagare: för gåfva eller understöd af enskild gifvare; samt

h) lappallmogen: för inkomst af sådan näring, som ej förutsätter fast bostad.

och hvilka ej lemna utdelning åt stiftarne eller deras rättsinnehafvare, äfvensom sådana ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, som afse att bereda vinst endast åt insättare;

c) (Oförändradt.)

d) (Oförändradt.)

e) (Oförändradt.)

f) (Oförändradt.)

g) (Oförändradt.)

h) lappallmogen: för inkomst af *renskötsel*.

§ 12.

Beskattningsort.

Skattskyldig taxeras för inkomst af kapital och arbete:

a) idkare af jordbruksrörelse; för

§ 12.

Beskattningsort.

Skattskyldig — — — — —
— — — — — arbete:

a) (Hvilande.)

inkomst deraf: der fastigheten är belägen;

b) idkare af skogsrörelse, hvar till ock räknas innehafvare af genom köp förvärfvad rätt till afverkning af skog å annans mark; för inkomst deraf: der skogen är belägen;

c) patronus ecclesiae; för inkomst af tionde eller ersättning dertill: der inkomsten utgår;

d) bank-, jernvägs- och kanalbolag: der bolagets rörelse drifves, vare sig genom hufvud-, afdelnings- eller kommissionskontor eller vid större och mindre stationer;

e) annat bolag: å den eller de orter, der bolagets rörelse eller någon hufvudsaklig gren deraf på mera sjelfständigt sätt eller i afsevärd omfattning drifves; men i fall sådana bestämda orter icke förefinnas: der bolaget har sin styrelse;

f) handlande, fabriksegare samt annan yrkes- och näringsidkare; för inkomst af rörelsen eller yrket: å den eller de orter, der rörelse eller yrke eller någon hufvudsaklig gren deraf på mera sjelfständigt sätt eller i afsevärd omfattning idkas; dock skola handlande i de städer, hvilka innefatta flere församlingar, för den handelsrörelse, de derstädes idka, äfvensom de skattskyldige, hvilkas rörelse eller yrke utöfvas på flera orter, men endast kortare tid på hvarje ort, taxeras inom den församling, der de äro mantalsskrifne;

g) egare af fartyg, hvaruti flere hafva del; för inkomst af fartyget:

b) idkare af skogsrörelse eller torftägt, hvar till ock räknas innehafvare af genom köp förvärfvad rätt till afverkning af skog eller till torftägt å annans mark; för inkomst deraf: der skogen eller torfmossen är belägen;

c) (Oförändradt.)

d) (Oförändradt.)

e) (Oförändradt.)

f) (Oförändradt.)

g) (Oförändradt.)

der hufvud- eller korrespondentredaren är mantalsskrifven; eller om sådan ej finnes: der fartyget har sin hemort;

h) de under konsistoriernas vård eller annan offentlig förvaltning ställda kassor; för den i § 8 mom. 2 d) omförmälda inkomst vid lediga ecklesiastika sysslor: i den ort, der densamma eljest bort beskattas;

i) utrikes boende, här i riket icke mantalsskrifven löntagare; för lön från svenska statsverket: i Stockholms stad och S:t Nikolai församling; samt

k) utrikes boende pensionstagare; för pension från svenska statsverket eller allmän inrättning: der pensionen utbetalas.

För annan inkomst än den här ofvan i denna § omförmälda taxeras skattskyldig: der han är mantalsskrifven; eller om han icke är inom riket mantalsskrifven: der han inom riket hufvudsakligen vistas.

h) (Oförändradt.)

i) (Oförändradt.)

k) (Oförändradt.)

(Oförändradt.)

Föreskrifter angående taxeringen.

§ 13.

Taxering eller uppskattning af hvarje fast egendoms värde och hvarje skattskyldigs årliga inkomst verkställas af *bevillningsberedningar* samt *taxerings-* och *pröfningsnämnder*, hvilkas sammansättning och åligganden här nedan bestämmas.

Bih. till Riksd. Prot. 1883. 5 Saml. 1 Afd. 6 Häft.

§ 13.

(Oförändradt.)

A. Uppgifter till ledning vid taxeringen.

§ 14.

Före den 15 Mars nedannämnda år skola följande officiella uppgifter meddelas, nemligen:

1:o) det år, då ny taxering af fast egendom inom hela riket skall verkställas:

a) af hvar och en stadsdomstol samt domare på landet:

uppgift å beloppet af den vid senaste försäljning betingade köpeskilling för hvarje fast egendom, derå, efter det enahanda uppgift sist meddelades, lagfart på grund af köp beviljats; börande i denna uppgift anmärkas, när försäljningen skett af föräldrar till barn, äfvensom då förbehåll gjorts om så kallade undantagsförmåner;

b) af hvarje inom riket bildad hypoteksinrättnings direktion:

uppgift å det värde, hvartill hvar och en i samma hypoteksinrättning till belåning anmäld fast egendom blifvit uppskattad vid derå, efter det enahanda uppgift sist meddelades, för dylikt låns erhållande anstald och godkänd värdering;

2:o) hvarje år:

a) af styrelse öfver brandförsäkringsinrättning eller dess agenter eller vederbörande brandstodskomit :

uppgift rörande försäkringsvärdet å de i stad och på dess område eller i köping och dermed jemförlig ort befintliga egendomars  bygg-

§ 14.

(Oförändrad.)

nad samt å bruks-, qvarn- och fabriksbyggnader på landet, äfvensom å andra der uppförda hus och byggnader, hvilka icke begagnas för jordbruket och dess binäringar tillhörande rörelse; börande denna uppgift afse samtliga hit hörande byggnader, hvilka blifvit mot brandskada försäkrade under den tid af samma år och det nästföregående, för hvilken enahanda uppgift icke förut meddelats.

b) af statsdepartement jemte hvarje embetsmyndighet eller embetsverk, vare sig statens, stads eller menighets, äfvensom af styrelse för allmän inrättning eller stiftelse, der embets- eller tjänsteman, vaktbetjent eller annan eger utbekomma aflöning eller pension:

uppgift angående hvar och en person tillkommande lön, tjänstgöringspenningar, dagaflöning, arfvode, pension eller gratifikation, boställe, löningsjord eller andra löneförmåner; hvarjemte bör anmärkas, huruvida med tjensten åtföljer inkomst af sportler, expeditionslösen, bötes- eller beslagsandelar eller dylikt, som, jemlikt § 8 mom. 2 d) och § 10 mom. 2 b) och c), är bevillning underkastadt;

c) af öfverståhållareembetet i Stockholms stad, magistraterna i öfriga städer samt af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länen:

uppgift angående beloppet af hvarje fabriks- eller näringsidkares tillverkningar, i enlighet med de hos dessa myndigheter anmälda förhållanden.

§ 15.

De i näst ofvanstående § föreskrifna uppgifter skola upprättas särskildt för hvarje kommun på landet och hvarje territoriell församling i stad samt inom stadgad tid i Stockholm öfverlemnas till öfverståthållarembetet och i öfriga orter antingen tillsändas Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet eller omedelbart tillställas, i stad, magistraten och, på landet, vederbörande kronofogde, för att ofördröjligen till bevillningsberedningarnes ordförande öfverlemnas; skolande dessa uppgifter sedermera taxeringslängderna bifogas.

§ 16.

Mom. 1. Styrelse för hvart och ett verk eller bolag, som är med Kongl. Maj:ts oktroj försedt eller fått sin bolagsordning af Kongl. Maj:t stadfäst och antingen står under offentlig kontroll eller har inskränkt ansvarighet enligt Kongl. förordningen den 6 Oktober 1848, skall det åligga att före April månads utgång hvarje år, på sätt i § 15 finnes föreskrifvet, insända dels sådan uppgift om dess samtliga lön- och arfvodestagares samt i verkets eller bolagets arbete i öfrigt anstälde personers löneförmåner, hvarom i § 14: 2:o b) stadgas, dels ock bestyrkt utdrag af verkets eller bolagets senast afslutade räkenskaper, utvisande beloppet af hela den under räkenskaps-

§ 15.

(Oförändrad.)

§ 16.

(Oförändrad.)

året uppkomna vinst, ränta å eget kapital inräknad; och bör sådant utdrag beträffande bank-, jernvägs- och kanalbolag samt, så vidt ske kan, äfven för annat verk eller bolag, som drifver rörelse på två eller flere orter, utvisa denna vinst, fördelad på hvar och en af de orter, der enligt § 12 rörelsen bör beskattas, jemte bruttoinkomsten å hvarje särskildt ställe.

Mom. 2. Agent för utländskt försäkringsbolag vare skyldig att, inom tid och på sätt, här ofvan sägs, lemna uppgift angående antalet försäkringar och premiebeloppet för nästföregående året inom agenturens område.

§ 17.

Derest i §§ 14 och 16 föreskrifven uppgift icke varder inom stadgad tid aflemnad, eller om erhållen uppgift befinnes ofullständig eller oriktig, bör, der sådant för bevilningstaxeringens vederbörliga verkställighet anses behöfligt, fullständig eller rättad uppgift ofördröjligen infordras genom bevillningsberedningens ordförande.

Annan för beredningen erforderlig officiel uppgift skall, då begäran derom framställes, af vederbörande embetsverk lemnas. Jemväl andra bolag än de i § 16 mom. 1 nämnda, likasom ock enskilde arbetsgifvare, vare skyldige att på anfordran af bevillningsberedningens ordförande inom åtta dagar derefter till honom lemna uppgift om de hos dem an-

§ 17.

(Oförändrad.)

stälde personers aflöning och andra förmåner.

§ 18.

Hvar och en annan enligt denna förordning skattskyldig, än som i § 16 mom. 1 omförmälda verk eller bolag, vare ock vid äfventyr, de i § 19 mom. 4 stadgas, skyldig att uppå anfordran af bevillningsberedningens ordförande inom åtta dagar derefter till honom lemna uppgift å det belopp, hvartill hans inkomst af kapital eller annat arbete än jordbruksrörelse det nästföregående året uppgått.

§ 19.

Mom. 1. Vid underlåtenhet att behörigen fullgöra hvad i ofvanstående §§ 14, 15 och 17 är stadgad rörande der omförmälda officiella uppgifter, vare vederbörande tjänsteman underkastad ansvar, som för annan försummelse i tjensten.

Mom. 2. Skulle sådan uppgift, som angående verks eller bolags verksamhet i § 16 är föreskrifven, icke inom stadgad tid aflemnas, skall verket, bolaget eller agenten böta ett belopp, svarande mot tio procent af den bevillning, som inom beredningsdistriktet varder verket eller bolaget påförd för inkomst af den rörelse, som uppgiften skolat afse, hvarjemte Kongl. Maj:ts befallningshafvande, på anmälan af bevillningsberedningens ordförande,

§ 18.

(Oförändrad.)

§ 19.

(Oförändrad.)

eger att med föreläggande af lämpligt vite dylik uppgift infordra.

Mom. 3. Brister verk, bolag eller enskild arbetsgifvare i skyldigheten att aflemna de i § 16 mom. 1 och § 17 stadgade uppgifter om aflöningar, böte fem kronor; hvar efter i afseende å uppgifternas införskaffande förfares såsom i nästföregående moment är sagdt.

Mom. 4. Skattskyldig, som underlåter att inom föreskrifven tid aflemna infordrad uppgift, hvarom stadgas i § 18, hafve förlorat rätten att fullfölja talan mot pröfningsnämndens beslut i fråga om beloppet af den inkomst, som uppgiften skolat afse, utom i de fall, då pröfningsnämnden uppskattat inkomsten till högre belopp än det af taxeringsnämnden antagna eller ock inkomst först af pröfningsnämnden till bevillning taxerats, för hvilka fall talan må fullföljas i fråga om det belopp, hvarmed taxeringen blifvit af pröfningsnämnden förhöjd, eller den nya taxering, som genom pröfningsnämndens beslut uppkommit.

§ 20.

Utan hinder af uteblifven uppgift och med full frihet att pröfva, i hvad mån aflemnad uppgift är af beskaffenhet att kunna tjena till ledning vid taxeringen, eger bevillningsberedningen att föreslå samt taxerings- och pröfningsnämnderna att bestämma och fastställa taxeringen af fastighet eller inkomst.

§ 20.

Utan hinder af uteblifven uppgift och *med rätt* att pröfva i hvad mån aflemnad uppgift är af beskaffenhet att kunna tjena till ledning vid taxeringen, eger bevillningsberedningen att föreslå samt taxerings- och pröfningsnämnderna att bestämma och fastställa taxeringen af fastighet eller inkomst.

§ 21.

En hvar skattskyldig, som icke enligt denna förordning är pliktig att aflemna uppgift för taxeringen, vare obetaget att meddela upplysning om sina inkomsters och tillgångars verkliga belopp, samt dervid likaledes uppgifva de afdrag, som han vid inkomstens beräkning anser sig berättigad att på grund af § 10 mom. 4 tillgodonjuta. Sålunda frivilligt meddelad uppgift, hvars offentliggörande den skattskyldige förklarar sig icke medgifva, må endast inför beredningen och, med den skattskyldiges samtycke, inför taxerings- eller pröfningsnämnden företes, men icke utan hans samtycke i nämndens protokoll intagas; skolande, sedan frågan om samme skattskyldigs taxering blifvit afgjord, sådan uppgift till honom återställas eller bevisligen förstöras af den, som densamma emottagit.

§ 21.

(Oförändrad.)

B. Taxeringsmyndigheternas sammansättning och befogenhet.*1:o). Bevillningsberedningarne.*

§ 22.

Hvarje kommun skall i allmänhet utgöra ett beredningsdistrikt. I Stockholm eger öfverståhållarembetet att bestämma antalet af

§ 22.

(Oförändrad.)

de bevillningsberedningar, som der skola tillsättas, samt det distrikt, hvarje bevillningsberedning skall omfatta. För annan stad, hvarest flere bevillningsberedningar erfordras, eger Kongl. Maj:ts befallningshafvande att efter magistratens hörande bestämma beredningarnes antal och beredningsdistrikten. Likaså må på landet större kommuner af Kongl. Maj:ts befallningshafvande fördelas i två eller flere beredningsdistrikt; äfvensom två eller flere mindre kommuner kunna till ett beredningsdistrikt förenas.

§ 23.

Hvarje bevillningsberedning bör i stad bestå af tre, högst fyra personer, nemligen en af Kongl. Maj:ts befallningshafvande till ordförande och föredragande förordnad magistrats- eller annan härtill lämplig person samt två eller tre inom beredningsdistriktet boende personer, som under senast förflutna år derstädes utgjort fastighets- eller inkomstbevillning. Dessa ledamöter väljas af stadsfullmäktige i de städer, der sådana finnas, men i öfriga städer af allmän rådstuga. På landet bör bevillningsberedningen utgöras af en utaf Kongl. Maj:ts befallningshafvande till ordförande och föredragande förordnad, helst inom distriktet boende, person, som eger tillförlitlig kännedom om ortens ekonomiska ställning och industriella

§ 23.

Hvarje bevillningsberedning bör i stad bestå af tre, högst fyra personer, nemligen en af Kongl. Maj:ts befallningshafvande till ordförande och föredragande förordnad magistrats- eller annan härtill lämplig person samt två eller tre inom beredningsdistriktet boende personer, som under senast förflutna år derstädes utgjort fastighets- eller inkomstbevillning. Dessa ledamöter väljas af stadsfullmäktige i de städer, der sådana finnas, men i öfriga städer af allmän rådstuga. På landet bör bevillningsberedningen utgöras af en utaf Kongl. Maj:ts befallningshafvande till ordförande och föredragande förordnad, helst inom distriktet boende, person, som eger tillförlitlig kännedom om ortens ekonomiska ställning och industriella

förhållanden, samt två, högst fyra på kommunalstämma utsedde, i orten bosatte, personer, hvilka under sistförlidna år erlagt fastighets- eller inkomstbevillning inom beredningsdistriktet. Äro flere kommuner förenade till ett beredningsdistrikt, skall för hvarje kommun väljas en eller två ledamöter i beredningen. Vid samma tillfälle, som de ordinarie ledamöterna i bevillningsberedningen utses, skola äfven, så i stad som på landet, en eller två suppleanter på enahanda sätt som de ordinarie ledamöterna väljas.

§ 24.

Mom. 1. Genom utfärdad allmän kungörelse underrättar Kongl. Maj:ts befallningshafvande, i början af hvar och ett år, de skattskyldige om de personer, som inom hvarje ort blifvit af Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade att såsom ordförande leda bevillningsberedningens arbeten för samma år, samt om de särskilda beredningsdistrikt, deruti länet blifvit indeladt, hvarjemte Kongl. Maj:ts befallningshafvande meddelar föreskrift om det antal beredningsledamöter, som inom hvarje stad eller kommun skall väljas, samt om hvad i öfrigt vid dessa val bör iakttagas. Uti denna kungörelse erinras vederbörande om skyldigheten att aflemna de uppgifter, som i afseende på den förestående bevillningstaxeringen skola meddelas, samt om påföljden för uraktlåtenhet derutinnan, hvarjemte

förhållanden, samt två, högst sex på kommunalstämma utsedde, i orten bosatte, personer, hvilka under sistförlidna år erlagt fastighets- eller inkomstbevillning inom beredningsdistriktet. Äro flere kommuner förenade till ett beredningsdistrikt, skall för hvarje kommun väljas en eller två ledamöter i beredningen. Vid samma tillfälle, som de ordinarie ledamöterna i bevillningsberedningen utses, skola äfven, så i stad som på landet, en eller två suppleanter på enahanda sätt som de ordinarie ledamöterna väljas.

§ 24.

(Oförändrad.)

underrättelse meddelas om tid och ställe för uppgifternas aflemnande.

Mom. 2. Val af ledamöter och suppleanter i bevillningsberedningen skola förrättas före den 15 Februari; börande, genast efter valförrättningens slut, ej mindre de då valda personerna än den af Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ordföranden i samma beredning om de verkställda valen underrättas.

§ 25.

På det bevillningsberedningens ordförande och ledamöter må ega tillfälle att inhemta nödig kännedom om sina åligganden, bör erforderligt antal exemplar af denna förordning med dertill hörande instruktion äfvensom af förordningen angående mantals- och skattskrifningarnes förrättande jemte den del af de till dessa författningar hörande formulär, som skall af beredningarne och de skattskyldige begagnas, genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg öfverlemnas, i stad, till magistraten och, på landet, till ordföranden i kommunalstämman, för att genast efter valet tillhandahållas beredningens ordförande och hvarje dess ledamot.

I Stockholm tillhandahållas dessa exemplar vederbörande ordförande och ledamöter i beredningarne omedelbart af öfverståthållareembetet.

§ 26.

De inom hvarje beredningsdi-

§ 25.

(Oförändrad.)

§ 26.

(Oförändrad.)

strikt för taxeringen aflemnade uppgifter skola samlas, ordnas, numreras och granskas af bevillningsberedningens ordförande, hvilken, der föreskrifven uppgift eller annan för taxeringen behöflig upplysning saknas, bör, jemlikt §§ 17 och 18, densamma från vederbörande infordra eller, jemlikt § 19 mom. 2 och 3, om förhållandet göra anmälan hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande.

Har sådan uppgift, som i § 18 omförmäles, blifvit skattskyldig af fordrad men ej af honom behörigen aflemnad, åligger det beredningens ordförande att derom göra anteckning i mantals- och taxeringslängden.

Uppgifternas nummer likasom uppgifna salu-, hypoteks- och brandförsäkringsvärden å fastigheter skola af ordföranden på behöriga ställen i mantals- och taxeringslängden antecknas.

§ 27.

Med iakttagande af samma ordningsföljd mellan distrikten, som i afseende på taxeringsförrättningarnes verkställighet är föreskrifven, eger bevillningsberedningens ordförande att bestämma tid och ställe för hvarje berednings sammanträde; och bör han derom ofördröjligen ej allenast underrätta de öfriga ledamöterna af beredningen, utan äfven på lämpligt sätt meddela de skattskyldige inom beredningsdistriktet underrättelse. Beredningssammanträdena, hvilka på landet alltid skola

§ 27.

(Oförändrad.)

hållas inom distriktet, böra utsättas så tidigt, att samtliga beredningarne senast den 31 Maj må hafva afslutat sina arbeten.

§ 28.

Till bevillningsberedningens ordförande bör å landet kommunalstämmans ordförande och i stad vederbörande tjänsteman senast den 15 April hafva aflemnat mantals- och taxeringslängden för året, sedan densamma, hvad mantalsskrifningen angår, blifvit i föreskrifven tid och ordning granskad, jemte dertill hörande för mantalsskrifningen aflemnade uppgifter och handlingar.

I öfverensstämmelse med den för taxeringsmyndigheterna utfärdade särskilda instruktion, och under tillämpning af de i denna förordning stadgade grunder, åligger det beredningen att föreslå och uti förberörda längd införa det fastighetsvärde och det inkomstbelopp, för hvilket bevillning skall inom beredningsdistriktet påföras hvarje skattskyldig.

I stad böra beredningarne åtnjuta nödigt biträde af vederbörande uppbornds- eller annan dertill utsedd tjänsteman.

§ 29.

Beslut må icke kunna fattas af bevillningsberedning, som omfattar blott en kommun eller en del deraf, derest icke ordföranden och minst två ledamöter äro närvarande, ej heller af beredning, omfattande två

§ 28.

(Oförändrad.)

§ 29.

(Oförändrad.)

eller flere kommuner, med mindre, utom ordföranden, en ledamot från hvarje kommun är tillstädes; börande i allt fall, då ordinarie ledamot i beredning är frånvarande, vederbörande suppleant ofördröjligen tillkallas.

Derest, vid föreslående af fastighetsvärde eller inkomstberäkning, skiljaktighet i meningarne inom beredningen uppstår, komma beloppen att upptagas i öfverensstämmelse med den mening, som de fleste ledamöterna yttrat, samt, om rösterna utfalla lika, med den, som ordföranden biträdt; och åligger det ordföranden att i de fall, då hans mening icke gjort sig gällande, uti förslaget särskildt upptaga den taxering, han ansett böra föreslås; varande det jemväl hvar och en af de öfrige beredningsledamöterna obehaget att få sin särskilda mening för taxeringsnämnden anmäld, så vida densamma skriftligen affattad till beredningens ordförande aflemnas.

Ordförande eller ledamot i beredningen bör afträda, då fråga om hans egen taxering inom beredningen förekommer.

§ 30.

Bevillningsberedningens förslag med tillhörande mantals- och taxeringsuppgifter samt öfriga handlingar äfvensom afskrift af föregående årets mantals- och taxeringslängd skola senast den 6 Juni aflemnas, i Stockholm till öfverståthållareembetet, i öfriga städer till magistraten

§ 30.

Bevillningsberedningens förslag med tillhörande mantals- och taxeringsuppgifter samt öfriga handlingar äfvensom afskrift af föregående årets mantals- och taxeringslängd skola senast den 6 Juni aflemnas i Stockholm, till öfverståthållareembetet och i öfriga städer till magistraten. *Dessa myn-*

och på landet till kronofogden. Der-
 efter skola i Stockholm öfverståt-
 hållareembetet, i öfriga städer magi-
 straten samt på landet kommunal-
 stämmans ordförande, till hvilken
 kronofogden skall i god tid aflemna
 förslaget, senast fjorton dagar före
 taxeringsnämndens sammanträde
 kungöra, att ifrågavarande förslag
 blifvit uppgjort och aflemnadt samt
 att kännedom om detsammas inne-
 håll kan på angifvet ställe inhemtas.

I Stockholm åligger det öfver-
 ståthållareembetet och i öfriga städer
 magistraten att till taxeringsnämnden
 öfverlemna så väl beredningens
 förslag som dertill hörande mantals-
 och taxeringsuppgifter samt öfriga
 handlingar.

På landet skall den af taxerings-
 nämndens ledamöter, som på kom-
 munalstämma blifvit dertill utsedd,
 afhemta ofvannämnda förslag samt
 detsamma till taxeringsnämndens
 sammanträde medföra, vid bot af
 tjugu kronor. Uppgifterna och hand-
 lingarne äfvensom afskriften af före-
 gående årets mantals- och taxerings-
 längd skola af kronofogden taxerings-
 nämnden tillställas.

§ 31.

Skattskyldig, som är missnöjd
 med beredningens förslag, eger att
 hos taxeringsnämnden uppgifva de
 skäl och styrka de förhållanden, på
 grund hvaraf han anser detta för-
 slag böra ändras eller ogillas.

*digheter skola senast fjorton dagar före
 taxeringsnämndens sammanträde kun-
 göra, att ifrågavarande förslag blifvit
 uppgjort och aflemnadt, samt att
 kännedom om detsammas innehåll kan
 på angifvet ställe inhemtas; åliggande
 det i Stockholm, öfverståthållareembe-
 tet och i öfriga städer magistraten
 att till taxeringsnämnden öfverlemna
 såväl beredningens förslag som der-
 till hörande mantals- och taxerings-
 uppgifter samt öfriga handlingar.*

*På landet skall beredningens för-
 slag senast den 6 Juni öfverlemnas
 till kommunalstämmans ordförande,
 som det åligger ofördröjligen efter mot-
 tagandet kungöra, att ifrågavarande
 förslag blifvit uppgjort och aflemnadt,
 samt att kännedom om detsammas
 innehåll kan på angifvet ställe inhem-
 tas. Tio dagar före taxeringsnämnden
 sammanträde skall han öfversända
 förslaget till vederbörande kronofogde.
 Alla mantals- och taxeringsuppgifter
 samt öfriga handlingar skola af be-
 redningens ordförande efter förrättnin-
 gens slut tillställas vederbörande krono-
 fogde, hvilken det åligger till taxerings-
 nämnden medföra så väl samtliga dessa
 handlingar som ock beredningens förslag.*

§ 31.

(Oförändrad.)

§ 32.

Magistratsperson, kronofogde eller länsman må ej utan laga förfall kunna afsäga sig erhållet förordnande att vara ordförande i bevillningsberedning.

Hvarje annan inom beredningsdistriktet bosatt person vare skyldig att, så vida han icke de tvenne nästföregående åren deltagit i distriktets bevillningsberedning eller är af laga förfall hindrad, emottaga uppdrag att vara ordförande eller ledamot i beredningen. Utom distriktet bosatt person är icke, utan sitt eget medgifvande, skyldig att sådan befattning sig åtaga.

§ 33.

Der ordföranden i bevillningsberedningen, utan att af laga förfall vara hindrad, icke vidtager erforderliga åtgärder för beredningens sammanträde eller underlåter att inom föreskrifven tid aflemna beredningens förslag och öfriga handlingar, vare han förfallen till böter af sextio kronor. Infinner han sig icke å den af honom för beredningens sammanträde utsatta ort och tid, böte trettio kronor. Ledamot af beredningen eller tillkallad suppleant, som utan laga förfall från sammanträdet uteblifver, böte tio kronor.

§ 34.

Ordförande i bevillningsberedning skall jemväl inställa sig hos taxeringsnämnden för samma ort. Skulle

§ 32.

(Oförändrad.)

§ 33.

(Oförändrad.)

§ 34.

(Oförändrad.)

han icke vara skyldig att för tjensteåliggandens fullgörande vid taxeringsnämnden komma tillstädes, må han för sin resa till och från denna nämnds sammanträdesort åtnjuta skjutsersättning med tre kronor för mil och under tiden för sin närvaro vid nämnden traktamentsersättning med sex kronor om dagen.

2:o) Taxeringsnämnderna.

§ 35.

De på *taxering* beroende fastighetsvärden och inkomstbelopp bestämmas af den för sådant ändamål utaf de skattskyldige, på sätt nedan stadgas, utsedda *taxeringsnämnd*. Taxeringsdistrikts område bestämes af Kongl. Maj:ts befallningshafvande. Det utgöres i allmänhet af hvarje särskild stad, samt på landet af två, tre eller fyra beredningsdistrikt, men, der Kongl. Maj:ts befallningshafvande pröfvar sådant nödigt, må sistnämnda antal ökas äfvensom större stad fördelas i flere taxeringsdistrikt. Hvert och ett taxeringsdistrikt har sin taxeringsnämnd, hvilken bör hålla sina sammanträden inom staden eller distriktet; dock må för landet utsedd taxeringsnämnd äfven sammanträda i närbelägen stad.

§ 36.

Efter dertill af städernas magistrater samt kronofogdarne och

Bih. till Riksd. Prot. 1883. 5 Saml.

§ 35.

De på *taxering* beroende fastighetsvärden och inkomstbelopp bestämmas af den för sådant ändamål utaf de skattskyldige, på sätt nedan stadgas, utsedda *taxeringsnämnd*. Taxeringsdistrikts område bestämes af Kongl. Maj:ts befallningshafvande. Det utgöres i allmänhet af hvarje särskild stad, samt på landet af två, tre eller fyra beredningsdistrikt, men, der Kongl. Maj:ts befallningshafvande pröfvar sådant nödigt, må sistnämnda antal *ökas eller minskas*, äfvensom större stad fördelas i flera taxeringsdistrikt. Hvert och ett taxeringsdistrikt har sin taxeringsnämnd, hvilken bör hålla sina sammanträden inom staden eller distriktet; dock må för landet utsedd taxeringsnämnd äfven sammanträda i närbelägen stad.

§ 36.

(Oförändrad.)

1 Afd. 6 Häft.

häradsskrifvarne för det löpande året uppgjorda förslag, som under Mars månad skola till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet insändas, bestämmer Kongl. Maj:ts befallningshafvande tid och ställe för taxeringsnämndernas sammanträden. Dervid bör tillses, att på landet vederbörande kronofogde och häradsskrifvare må kunna öfvervara hvarje taxeringsnämndsammankomst, samt att de bemälda nämnder åliggande taxeringsförrättningar senast den 15 Juli kunna vara avslutade.

§ 37.

Så fort sig göra låter utfärdar Kongl. Maj:ts befallningshafvande allmän kungörelse angående anställande af val till ledamöter i taxeringsnämnderna samt tid och ställe för nämndernas sammanträden. Denna kungörelse bör jemväl innehålla bestämda föreskrifter om hvad vederbörande tjänstemän samt de skattskyldige hafva att med hänsyn till dessa nämnder iakttaga, äfvensom angående samma nämnders och deras ledamöters åligganden. Senast inom fjorton dagar efter den, då denna kungörelse blifvit på vanligt sätt inför församlingen uppläst, utlyses å landet kommunalstämma för anställande af omförmälda val. I stad förrättas valen inför magistraten af stadens vid allmän rådstuga eller vid val af stadsfullmäktige röstberättigade invånare; och skall, då stad är delad i flera taxeringsdistrikt, hvarje distrikt för sig utse sina ledamöter i taxeringsnämnden.

§ 37.

(Oförändrad.)

§ 38.

På landet bör antalet af hvarje taxeringsnämnds ledamöter vara nio, då taxeringsdistriktet icke utgöres af mera än en kommun. Omfattar åter taxeringsdistriktet två kommuner, skall taxeringsnämnden bestå af tio ledamöter, bland hvilka fem utses af hvardera kommunen; och om tre eller flere kommuner tillhöra samma taxeringsdistrikt, bör hvarje kommun utse i förra fallet fyra och i senare tre ledamöter i detta distrikts taxeringsnämnd.

I stad skall likaledes taxeringsnämnd bestå af nio ledamöter, då taxeringsdistriktet omfattar blott ett beredningsdistrikt. Inbegripas åter två beredningsdistrikt under ett taxeringsdistrikt, skola ledamöterna i taxeringsnämnden vara tio, deraf fem utses från hvardera beredningsdistriktet; och då taxeringsdistriktet omfattar tre eller flera beredningsdistrikt, utses från hvarje beredningsdistrikt i förra fallet fyra och i det senare tre ledamöter i taxeringsnämnden.

Vid samma tillfälle, som ledamöterna i taxeringsnämnden väljas, bör äfven förrättas val af suppleanter, motsvarande minst hälften af de ordinarie ledamöternes antal, samt ordningen suppleanterne emellan bestämmas.

§ 39.

För att vara valbar till ledamot

§ 38.

(Oförändrad.)

§ 39.

(Oförändrad.)

i taxeringsnämnd erfordras att inom taxeringsdistriktet hafva under nästföregångna år utgjort fastighets- eller inkomstbevillning; börande åtminstone en af dem, som utses till ledamöter i taxeringsnämnden, hafva erhållit vederbörligt uppdrag att å kommunens vägnar deltaga i årets bevillningsberedning. För öfrigt bör vid ifrågavarande val tillses, att, så vidt möjligt är, så väl fastighets-egare som näringsidkare och löntagare komma att i nämnden ega säte och stämma.

Efter valets förrättande bör den, som dervid fört ordet, om detsamma utgång skyndsamt underrätta, i Stockholm öfverståthållareembetet och på landet kronofogden, samt dervid tillika meddela, hvilka bland de valde i årets bevillningsberedningar deltagit; skolande i stad magistraten och på landet kronofogden underrätta de valde ledamöterna och suppleanterne om det dem gifna uppdrag, hvarvid tillika till en hvar af de valde, som icke i beredningen deltagit, skall öfverlemnas ett exemplar af denna förordning.

Den, som valts till ledamot i taxeringsnämnden, är, så vida han icke af laga förfall derifrån hindras, skyldig att detta uppdrag fullgöra. Inträffadt förfall bör ofördröjligen anmälas för magistraten eller kronofogden, så att före nämndens sammanträde suppleant hinner inkallas. Ledamot i taxeringsnämnd, som, utan anmaldt laga förfall, uteblifver från nämndens sammanträde, böte fem kronor. Taxeringsnämnds vid

utlyst sammanträde närvarande ledamöter ega att, om det för taxeringsförrättningens fortgång erfordras och utsedd suppleant för tillfället icke finnes att tillgå, inkalla annan till ledamot valbar person att i förrättningen deltaga.

Taxeringsnämnd får icke träda i verksamhet eller fortsätta sina göromål, så vida icke de närvarande vederbörligen valde eller tillkallade ledamöterna utgöra minst två tredjedelar af det antal, hvaraf nämnden bör bestå.

§ 40.

Landshöfdingen i länet är berättigad att i taxeringsnämnds öfverläggningar, men icke i besluten deltaga. Då landshöfdingen är närvarande, före han ordet; egande eljest nämnden att inom sig med slutna sedlar välja ordförande, och bör vid sådant val ordet föras af den till lefnadsåren äldste bland nämndens ledamöter.

§ 41.

Under taxeringsnämnds sammanvaro bör alltid behörigt kronoombud vara tillstädes, för att efter sorgfällig granskning af bevillningsberedningens förslag göra de anmärkningar och framställningar, hvartill han för iakttagande af kronans rätt finner sig ega anledning. Detta ombud, hvilket det dessutom åligger noga tillse, att anteckningarne i mantals- och taxeringslängden varda

§ 40.

(Oförändrad.)

§ 41.

Mom. 1. Under taxeringsnämnds etc. (Oförändradt.)

verkställda i öfverensstämmelse med nämndens beslut, förordnas i stad af Kongl. Maj:ts befallningshafvande; och bör företrädesvis dertill utses den person eller någon af de personer, som enligt Kongl. Maj:ts befallningshafvandes förordnande deltagit i samma års bevillningsberedning. På landet är kronofogden i orten kronoombud vid bevillningstaxeringarne.

Protokollet hos taxeringsnämnden föres i Stockholm af person, som dertill af öfverståthållarembetet förordnats, och i öfriga städer af en utaf magistraten utsedd person, såvida icke denna protokollsföring åligger någon viss, der anställd tjänsteman. På landet skall sagda protokoll föras af kronofogden. Af nämndens beslut föranledda anteckningar i mantals- och taxeringslängden skola under sammanträdet verkställas, på landet af häradsskrifvaren och i stad antingen af den person, magistraten förordnat att i sådant afseende vid bevillningstaxeringen biträda, eller af den tjänsteman, hvars åliggande desse anteckningars verkställande tillhör; och äro samtliga desse tjänstemän pligtige att nämnden med upplysningar tillhandagå.

Skulle taxeringsnämnden i ett eller annat hänseende icke iakttaga denna förordnings föreskrifter eller icke verkställa taxeringen i öfverensstämmelse med upplysta och bestyrkta förhållanden, åligger det kronoombudet och ordföranden i vederbörande bevillningsberedning

Mom. 2. Protokollet etc. (Oförändradt.)

Mom. 3. Skulle etc. (Oförändradt.)

att sådant genast anmärka. Dylik anmärkning äfvensom nämndens i anledning deraf meddelade yttrande skola i protokollet intagas.

§ 42.

Har kronofogde, häradskrifvare eller annan person, som det åligger att, enligt näst ofvanstående §, vara tillstädes och tjänstgöra vid taxeringsnämnds sammankomst, derifrån, utan laga förfall, uteblifvit efter den för nämndens sammanträde utsatta tid, eller har hans dessförinnan inträffade förfall icke blifvit vederbörligen anmaldt, böte han trettio kronor.

Kan, till följd af en eller annan anledning, taxeringsförrättningen icke företagas eller fortgå, bör anmälan derom af nämnden göras hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som då vidtager den åtgärd, förhållandet finnes påkalla.

§ 43.

Skulle taxeringsnämnden, vid granskningen och pröfningen af bevillningsberedningens taxeringsförslag jemte dertill hörande uppgifter och de mot samma förslag framställda erinringar, finna sig föranlåten att från embetsverk och myndigheter, bolag eller enskilde arbetsgifvare inhemta ytterligare uppgifter och upplysningar rörande sådana förhållanden, som vederbörande, med hänsigt till bevillningstaxeringen, skola uppgifva, förfares på enahanda sätt som,

§ 42.

Har kronofogde, häradskrifvare eller annan person, som det åligger att, enligt *mom. 1 och 2 i näst ofvanstående §*, vara tillstädes och tjänstgöra vid taxeringsnämnds sammankomst, derifrån, utan laga förfall, uteblifvit efter den för nämndens sammanträde utsatta tid eller har hans dessförinnan inträffade förfall icke blifvit vederbörligen anmaldt, böte han trettio kronor.

Kan, till följd af en eller annan anledning, taxeringsförrättningen icke företagas eller fortgå, bör anmälan derom af nämnden göras hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som då vidtager den åtgärd, förhållandet finnes påkalla.

§ 43.

(Oförändrad.)

i afseende på uppgifternas eller upplysningarnas införskaffande åt bevillningsberedningen, i § 17 är stadgadt; egande taxeringsnämnderna ovägrigen af dessa embetsverk och myndigheter undfå de upplysningar, som kunna erfordras. Uraktlåter bolag eller enskild arbetsgifvare att angående de i §§ 16 och 17 omförmälda förhållanden vederbörligen affordrad uppgift eller upplysning taxeringsnämnden meddela, vare påföljden densamma, som dylik uraktlåtenhet vid bevillningsberedningen enligt § 19 medför.

§ 44.

Taxeringsnämnden bör noga granska mantals- och taxeringslängderna i hvad de angå de inom distriktet senast förrättade mantalsskrifningar samt taga kännedom om de anmärkningar, som dervid eller vid samma längders derefter verkställda granskning förekommit. Skulle härvid visa sig, att någon antingen utan giltiga skäl blifvit från kronoutskylder befriad eller fått sig utskylder ålagda, från hvilkas utgörande han, i anseende till sin nödställda och utblottade belägenhet, bort frikallas, eger nämnden att rättelse derutinnan meddela; börande dock ej mindre beslutet derom än de skäl, som det samma föranledt, alltid i nämndens protokoll intagas.

§ 45.

Uppstå skiljaktiga meningar bland

§ 44.

(Oförändrad.)

§ 45.

(Oförändrad.)

taxeringsnämndens ledamöter, och måste omröstning för frågans afgörande anställas, skall denna vara öppen och den mening blifva gällande, hvilken flertalet bland ledamöterna biträdt, eller, om rösterna utfalla lika, den som länder till den skattskyldiges förmån. Kan denna grund ej tillämpas, gälle den mening, ordföranden biträder.

§ 46.

Taxeringsnämnds sammankomster hållas inom slutna dörrar; dock är skattskyldig berättigad att inför nämnden företräda, för att meddela upplysningar rörande taxeringen i hvad den honom angår. Ledamot af nämnden bör afträda, då fråga om hans egen, hans föräldrars, barns eller syskons taxering förekommer.

§ 47.

Så vidt utan hinder för taxeringsförrättningens fortgång sig göra låter, bör begärd upplysning om den af taxeringsnämnden skattskyldig påförda taxering honom på stället meddelas.

Dessutom och på det hvar och en skattskyldig må komma i tillfälle att erhålla kännedom om de hos taxeringsnämnden skedda ändringar i bevillningsberedningarnes taxeringsförslag, åligger det den, som fört nämndens protokoll, att senast fjorton dagar efter det taxeringsförrättningarne inom fögderi eller stad

§ 46.

(Oförändrad.)

§ 47.

(Oförändrad.)

blifvit afslutade aflemna, i Stockholm till öfverståthållareembetet, i öfriga städer till magistraten och på landet till kommunalstämmans ordförande, för hvarje kommun på landet och hvarje församling i stad utskrifna utdrag af sagda protokoll, utvisande alla af nämnden beslutade förändringar uti och tillägg till beredningens förslag. Dessa protokollsutdrag skola, under viss bestämd och vederbörligen kungjord tid, som icke må understiga fjorton dagar, på lämpligt och dervid äfven tillkännagifvet ställe hållas de skattskyldige till handa.

§ 48.

Justeringen af det hos taxeringsnämnden förda protokoll skall verkställas inför nämnden, eller senast åtta dagar efter nämndens sammträde inför ordföranden jemte minst två af nämnden utsedde ledamöter. Justeringen bestyrkes genom å protokollet tecknadt intyg af nämndens ordförande och två ledamöter. Så snart de i ofvanstående § 47 omförmälda protokollsutdrag äro utskrifna, bör protokollet aflemnas till den tjänsteman, som det tillhört att anteckningarne i mantals- och taxeringslängden verkställa. Denna längd underskrifves af både nyssbemälde tjänsteman och kronoombudet, hvar jemte rigtigheten af deruti skedda, på taxeringsnämndens beslut grundade anteckningar äfven vitsordas af ordföranden och två ledamöter i samma nämnd.

§ 48.

(Oförändrad.)

§ 49.

Mom. 1. Sedan taxeringsnämndernas förrättningar inom stad eller fogderi afslutats, skall i stad vederbörande tjänsteman och på landet häradsskrifvaren ofördröjligen uträkna samt i mantals- och taxeringslängden införa de bevillningsafgifter, som på grund af taxeringsnämndernas beslut skola påföras.

Mom. 2. Senast den 15 Augusti skola taxeringsprotokoll och längder med sammandrag jemte tillhörande handlingar, äfvensom afskrifterna af föregående årets mantals- och taxeringslängder till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet insändas, på landet omedelbart af vederbörande häradsskrifvare och i stad genom magistratens försorg; varande i annat fall den tjänsteman, hvars försumlighet föranledt inträffadt dröjsmål, förfallen till böter af tre kronor för hvarje dag, hvarmed ofvan bestämda tid öfverskrides.

I Stockholm bör den tjänsteman, som det tillhör att anteckningarne i mantals- och taxeringslängden verkställa, inom samma tid och vid enahanda äfventyr till öfverståthållarembetet inlemna taxeringsprotokoll och längder med tillhörande handlingar.

Mom. 3. Afskrift af mantals- och taxeringslängden, i hvad den angår hvarje särskild kommun på landet, skall jemväl senast den 15 Augusti af häradsskrifvaren tillställas vederbörande kommunalstämmas

§ 49.

(Oförändrad.)

ordförande, för att genom hans försorg i den ordning, som i § 47 föreskrifves, hållas de skattskyldige till handa; börande afskriften sedermera af ordföranden förvaras, för att af honom öfverlemnas till ordföranden i påföljande årets bevillningsberedning.

I stad, utom Stockholm, skall genom magistratens försorg afskrift af mantals- och taxeringslängden för hvarje särskildt beredningsdistrikt i samma ordning hållas de skattskyldige till handa samt påföljande år öfverlemnas till vederbörande ordförande i det årets bevillningsberedningar.

§ 50.

Innan taxeringsnämnden upplöses, skall nämnden bland sina medlemmar föreslå fyra personer till ledamöter i samma års pröfningsnämnd, hvarvid, derest taxeringsnämndens sammansättning sådant medgifver, i stad bör utses åtminstone en, som under nästföregående år der erlagt bevillning för löneinkomst, samt på landet åtminstone en, af hvilken då inom distriktet bevillning blifvit erlagd antingen för sådan inkomst eller för inkomst af jordbruksnäringen icke tillhörande rörelse.

Om de personer, som sålunda blifvit af taxeringsnämnden föreslagna att, enligt stadgandet i nedanstående § 53, utses till ledamöter i pröfningsnämnden, skall i Stockholm taxeringsnämnds ordförande, i öfriga

§ 50.

Innan taxeringsnämnden upplöses skall nämnden bland sina medlemmar föreslå *tre* personer till ledamöter i samma års pröfningsnämnd, hvarvid, derest taxeringsnämndens sammansättning sådant medgifver, i stad bör utses åtminstone en, som under nästföregående år der erlagt bevillning för löneinkomst, samt på landet åtminstone en, af hvilken inom distriktet bevillning blifvit erlagd antingen för sådan inkomst eller för inkomst af jordbruksnäringen icke tillhörande rörelse.

Om de personer, som sålunda blifvit af taxeringsnämnden föreslagna att, enligt stadgandet i nedanstående § 53, utses till ledamöter i pröfningsnämnden, skall i Stockholm taxeringsnämnds ordförande, i öfriga

städer magistraten och på landet kronofogden ofördröjligen meddela Kongl. Maj:ts befallningshafvande underrättelse.

§ 51.

Senast innan klockan tolf å åttontede dagen före den, då pröfningsnämnden sammanträder, eller, om åttontede dagen är helgedag, å nästföljande dag, bör skattskyldig, som finner sig föranlåten anföra besvär öfver taxeringsnämnds beslut i hvad honom rör, så ock vederbörande kommun, som är missnöjd med taxeringsnämnds beslut, hafva till Kongl. Maj:ts befallningshafvande inlemnadt sin till pröfningsnämnden ställda besvärsskrift; börande de skattskyldige genom den i § 54 omförmälda kungörelse härom erinras.

3:o *Pröfningsnämnderna.*

§ 52.

För att granska bevillningstaxeringarne samt pröfva och afgöra anförda besvär eller annars framställda anmärkningar i anledning af taxeringsnämndernas vidtagna åtgärder och beslut skall en *pröfningsnämnd* årligen sammanträda, för hvart och ett län i länets residensstad under senare hälften af September och för Stockholms stad i Stockholm under förra hälften af Oktober månad; egande denna nämnd att,

städer magistraten och på landet kronofogden ofördröjligen meddela Kongl. Maj:ts befallningshafvande underrättelse.

§ 51.

(Oförändrad.)

§ 52.

(Oförändrad.)

efter tagen kännedom om hvad mantals- och taxeringslängder samt protokoll jemte aflemnade uppgifter innehålla och noggrann pröfning af alla nämnden underställda frågor och förhållanden, meddela sådana rättelser och ändringar i eller göra sådana tillägg till den taxering, senast församlade taxeringsnämnder verkställt, som finnas af rättvisa och billighet samt en författningssenlig och jemlik beskattning påkallade.

§ 53.

Pröfningsnämnd skall bestå af tjugu, högst trettio ledamöter, hvilka Kongl. Maj:ts befallningshafvande eger utse bland de af taxeringsnämnderna dertill föreslagna personer. Bland ledamöterna i pröfningsnämnden skall minst hälften och i Stockholms stad minst en fjerdedel vara egare af fast egendom; och böra nämndens ledamöter så utses, att nämnden, så vidt förhållandena medgifva, kommer att utgöras af ett efter beskattningens belopp och mängden af de skattskyldige skäligen lämpadt antal dels näringsidkare och dels löntagare, samt att inom nämnden icke saknas tillförlitlig kännedom om länets särskilda delar, dessas ekonomiska tillstånd och hufvudsakliga näringar.

Den som till ledamot i pröfningsnämnd blifvit utsedd, men utan vederbörligen anmaldt laga förfall vid nämndens sammankomst sig icke in-finner, skall böta tio kronor.

§ 53.

(Oförändrad.)

§ 54.

Uti derom utfärdad allmän kungörelse uppgifver Kongl. Maj:ts befallningshafvande dem, som till ledamöter i pröfningsnämnden blifvit utsedde, samt underrättar länets invånare om tid och ställe för nämndens sammanträde; och bör ett exemplar af denna kungörelse i god tid hvarje ledamot af nämnden genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg tillsändas.

§ 55.

Vid pröfningsnämndens sammankomster skall landshöfdingen i länet vara ordförande, med rättighet att deltaga i nämndens öfverläggningar, men icke i dess beslut i annat fall än nedan sägs. Är landshöfdingen hindrad att dessa sammankomster bevista, föres ordet af den, som Kongl. Maj:t efter härom gjord anmälan förordnat till pröfningsnämndens ordförande; men om det för landshöfdingen inträffade förfall icke hunnit före nämndens sammankomst hos Kongl. Maj:t anmälas, eller förordnande för särskild ordförande dessförinnan icke kommit nämnden tillhanda, ege nämnden att sjelf genom val med slutna sedlar bland sina ledamöter utse den, som skall föra ordet.

Uppstå under pröfningsnämndens öfverläggningar skiljaktiga meningar bland nämndens ledamöter, och måste till följd deraf omröstning an-

§ 54.

(Oförändrad.)

§ 55.

Vid pröfningsnämndens sammankomster skall landshöfdingen i länet vara ordförande, med rättighet att deltaga i nämndens öfverläggningar, men icke i dess beslut i annat fall än nedan sägs. Är landshöfdingen hindrad att dessa sammankomster bevista, *ege nämnden att sjelf genom val med slutna sedlar bland sina ledamöter utse ordförande, och bör vid sådant val ordet föras af den till lefnadsåren äldste bland nämndens ledamöter.*

Uppstå under pröfningsnämndens öfverläggningar skiljaktiga meningar bland nämndens ledamöter, och måste till följd deraf omröstning an-

ställas, skall omröstningen vara öppen och den mening blifva gällande, hvilken flertalet bland ledamöterna biträdt, eller, om rösterna utfalla lika, den, som länder till den skattskyldiges förmån. Kan denna grund ej tillämpas, gälle den mening, som biträdades af ordföranden.

Ledamot af nämnden bör afträda, då fråga om hans egen, hans föräldrars, barns eller syskons taxering förekommer.

§ 56.

Såsom kronans ombud och för upplysningars meddelande bör landskamreraren samt för Stockholm kamreraren vid öfverståhållareembetets afdelning för uppbördsärenden öfvervara pröfningsnämndens sammankomster, med skyldighet att efter sorgfällig beredning göra de anmärkingar och framställningar, hvartill han för iakttagande af kronans rätt finner sig ega anledning.

§ 57.

På Kongl. Maj:ts befallningshafvandes kallelse skola bevillningsberedningarnes ordförande vara pligtige att, för upplysningars meddelande, före och under pröfningsnämndens sammankomst infinna sig å den ort, der nämnden sammanträder. Dock ankommer på Kongl. Maj:ts befallningshafvande att bestämma, hvilkens eller hvilkas inställelse må anses vara behöflig.

ställas, skall omröstningen vara öppen och den mening blifva gällande, hvilken flertalet bland ledamöterna biträdt, eller, om rösterna utfalla lika, den, som länder till den skattskyldiges förmån. Kan denna grund ej tillämpas, gälle den mening, som biträdades af ordföranden.

Ledamot af nämnden bör afträda, då fråga om hans egen, hans föräldrars, barns eller syskons taxering förekommer.

§ 56.

(Oförändrad.)

§ 57.

(Oförändrad.)

§ 58.

Protokollet vid pröfningsnämndens sammankomster föres och de af nämndens beslut föranledda anteckningar i mantals- och taxeringslängderna samt i den uti § 59 omnämnda särskilda längd verkställas af den eller de personer, som Kongl. Maj:ts befallningshafvande dertill förordnat. Sådant förordnande får icke meddelas åt någon, som i annan egenskap skall hos pröfningsnämnden vara tillstädes.

§ 59.

Mom. 1. Alla pröfningsnämndens beslut skola upptagas i nämndens protokoll, der jemväl anteckning skall ske, huruvida klagande skattskyldig, hvilken enligt § 18 taxeringsuppgift affordrats, densamma behörigen aflemnad. Fastighets- eller inkomsttaxering, som till följd af pröfningsnämndens beslut tillkommit eller blifvit fastställd annorlunda än taxeringsnämnden bestämt, skall upptagas i särskild längd, deruti de protokollsparagrafer, som innehålla dylika beslut, böra angifvas. Kronombudet åligger att med sin underskrift å så väl mantals- och taxeringslängden som nyssnämnda särskilda längd vitsorda deruti, enligt pröfningsnämndens beslut, införda förändringar eller gjorda tillägg. Den, som fört pröfningsnämndens protokoll, åligger att i Stock-

Bih. till Riksd. Prot. 1883. 5 Saml. 1 Afd. 6 Häft.

§ 58.

(Oförändrad.)

§ 59.

(Oförändrad.)

holm före November månads utgång till öfverståhållareembetet och i länen före Oktober månads utgång till vederbörande magistrater eller kommunalstämmors ordförande, vid bot af fem kronor för hvarje dag, hvarmed den sålunda bestämda tiden öfverskrides, aflemna för hvarje församling i stad och hvarje kommun på landet utskrifna utdrag af nämnda protokoll, utvisande alla af pröfningsnämnden beslutade förändringar uti och tillägg till de af taxeringsnämnderna vidtagna taxeringsåtgärder. Dessa protokollsutdrag, hvilka jemväl skola innehålla underrättelse om hvad den, som med pröfningsnämndens beslut icke åtnöjes, har att iakttaga, skola hållas de skattskyldige till handa under viss tid af minst fjorton dagar, hvarom kungörelse bör på vanligt sätt ofördröjligen utfärdas; börande, utom hvad Stockholm angår, i denna kungörelse upptagas namn och hemvist för de skattskyldige, i afseende å hvilkas taxering pröfningsnämnden vidtagit ändring.

I Stockholm skall utdrag af pröfningsnämndens protokoll, i hvad det innehåller beslut om ny taxering eller förhöjning i den af taxeringsnämnden verkställda taxering, senast den 15 December vederbörande skattskyldig tillställas.

Mom. 2. Inom tre veckor efter pröfningsnämndens sista sammanträde skola, utom hvad Stockholms stad angår, taxeringsprotokoll och längder jemte tillhörande handlingar samt de hos pröfningsnämnden

förda längder öfversändas till vederbörande häradsskrifvare eller magistrat för debiteringens verkställande.

De i § 49 mom. 3 omförmälda afskrifter af föregående årets mantals- och taxeringslängder skola hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande qvarstanna för att der förvaras.

§ 60.

Å pröfningsnämndens sammanträdesort icke bosatte ledamöter i denna nämnd samt de kronofogdar och andra personer, som på Kongl. Maj:ts befallningshafvandes kallelse från annan ort vid pröfningsnämnden sig infunnit, äro berättigade att under sin närvaro hos nämnden åtnjuta traktamentsersättning med sex kronor om dagen samt resekostnadsersättning, då resan sker med skjuts efter tre kronor för milen, men då resan sker på ångfartyg eller jernväg med ett belopp, motsvarande i förra fallet afgiften för enkel hyttplats, eller, då hytt ej förekommer, en salongsplats, och i senare fallet afgiften för plats i första klassens vagn.

§ 61.

I Stockholms stad skola de åligganden, som Kongl. Maj:ts vederbörande befallningshafvande inom öfriga delar af riket med hänsigt till pröfningsnämnden fått sig uppdragna, tillhöra öfverståhållareembetet; kommande äfven, hvad Stockholm beträffar och så vidt härom

§ 60.

(Oförändrad.)

§ 61.

(Oförändrad.)

meddelade föreskrifter äro der tilllämpliga, alla andra Kongl. Maj:ts befallningshafvande, i afseende på bevillningstaxeringarne och dermed sammanhängande frågor, tillhörande bestyr att åligga öfverståhållareembetet, som alltså har att af vederbörande tjänstemän och skattskyldige emottaga enahanda förslag och uppgifter med flere handlingar, som i landsorterna skola till Kongl. Maj:ts befallningshafvande aflemnas.

Vid Stockholms stads pröfningsnämnds sammankomst må, då öfverståhållaren icke är tillstädes, underståhållaren i hans ställe vara ordförande.

§ 62.

Mom. 1. Har skattskyldig icke hos pröfningsnämnd öfverklagat taxeringsnämnds beslut, i hvad honom rör, och varder den hos taxeringsnämnden åsatta taxering af pröfningsnämnden lemnad oförändrad eller nedsatt, må emot pröfningsnämnds beslut vidare talan icke af skattskyldig föras.

Eljest må besvär öfver pröfningsnämnds beslut anföras af skattskyldig, som icke till följd af stadgandet i § 19 mom. 4 förlorat rätt till talan, äfvensom af kronans ombud eller af vederbörande kommun, och skola besvären, stälda till kammarrätten, ingifvas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande före klockan tolf å sista helgfria dag i December månad det år, taxeringen egt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda

§ 62.

Mom. 1. Har skattskyldig icke hos pröfningsnämnd öfverklagat taxeringsnämnds beslut, i hvad honom rör, och varder den hos taxeringsnämnden åsatta taxering af pröfningsnämnden lemnad oförändrad eller nedsatt, må emot pröfningsnämnds beslut vidare talan icke af skattskyldig föras.

Eljest må besvär öfver pröfningsnämnds beslut anföras af skattskyldig, som icke till följd af stadgandet i § 19 mom. 4 förlorat rätt till talan, äfvensom af kronans ombud eller af vederbörande kommun, och skola besvären, stälda till kammarrätten, ingifvas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande före klockan tolf å sista helgfria dag i December månad det år, taxeringen egt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda

till pröfning upptagna. Sedan öfver inkomna besvär utlåtande från vederbörande infordrats, insänder Kongl. Maj:ts befallningshafvande handlingarne till kammarrätten med de upplysningar och erinringar, som besvären anses påkalla.

Mom. 2. Så snart ofvan stadgade besvärstid gått till ända öfversänder Kongl. Maj:ts befallningshafvande till kammarrätten förteckning å anförda besvär.

till pröfning upptagna. Sedan öfver inkomna besvär *förklaring från vederbörande infordrats, och tillsedt blifvit, att vid besvärshandlingarne varda fogade så väl utdrag af taxeringslängd och beskattningsnämndernas protokoll, i hvad de den öfverklagade taxeringsfrågan angå, som ock de till bemälda nämnder i frågan ingifna handlingar, hvilka, så vidt de ej hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande finnas förvarade, genom klagandens försorg anskaffas,* insänder Kongl. Maj:ts befallningshafvande till kammarrätten samtliga handlingarne jemte eget utlåtande.

Mom. 2. (Oförändradt.)

4:o). *Allmänna föreskrifter.*

§ 63.

Mom. 1. Ledamot af bevillningsberedning, taxerings- eller pröfningsnämnd må endast den vara, som råder öfver sig och sitt gods samt är i besittning af medborgerligt förtroende.

Mom. 2. Sådan ledamot åtnjuter i och för utöfningen af sitt uppdrag enahanda skydd och säkerhet, som rikets grundlagar tillförsäkra riksdagsmän.

§ 64.

Mom. 1. Ledamot af bevillnings-

§ 63.

(Oförändrad.)

§ 64.

Mom. 1. (Oförändradt.)

beredning, taxerings- och pröfningsnämnd skall vid fullgörandet af sitt uppdrag ställa sig till ovilkorlig efterrättelse de föreskrifter, denna förordning och den till ledning för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktion innehålla, samt efter sorgfällig granskning och samvetsgrannpröfning af meddelade uppgifter och för öfrigt upplysta eller kända förhållanden efter bästa förstånd, på heder och samvete föreslå, bestämma och fastställa taxeringen, så att den samman i fråga om så väl fast egendom som inkomst varder i möjligaste måtto jemlik och rättvis.

Mom. 2. Ledamot af bevillningsberedning, taxerings- eller pröfningsnämnd och dervid biträdande tjänsteman får icke, utom vid beredningens eller vederbörande nämnds sammanträde, yppa innehållet af skattskyldigs enligt § 21 meddelade uppgift angående hans inkomst och rörelse, m. m., så vida den skattskyldige förklarar, att han icke medgifver samma uppgifts offentliggörande; och må de under öfverläggningarne inom sagda beredning eller nämnder lemnade upplysningar och yttrade åsikter rörande enskildes ekonomiska ställning icke på något sätt utspridas.

Mom. 3. Ofvanstående mom. 1 och 2 skola vid hvarje bevillningsberednings, taxerings- och pröfningsnämnds första sammanträde uppläsas.

§ 65.

Mom. 1. Till ersättning åt ordföränderna i bevillningsberedningarne

Mom. 2. Ledamot af bevillningsberedning, taxerings- eller pröfningsnämnd och dervid biträdande tjänsteman får icke, utom vid beredningens eller vederbörande nämnds sammanträde, yppa innehållet af skattskyldigs meddelade uppgift angående hans inkomst och rörelse, m. m.; och må de under öfverläggningarne inom sagda beredning eller nämnder lemnade upplysningar och yttrade åsikter rörande enskildes ekonomiska ställning icke på något sätt utspridas.

Mom. 3. (Oförändradt.)

§ 65.

(Hvilande.)

för deras arbete med sjelfva beredningen, till arfvoden åt kronans ombud vid taxeringsnämnd i stad och för protokollsföringen samt andra anteckningar under pröfningsnämndens sammankomster, äfvensom till vedergällning för det i samband med taxeringsförrättningarne för öfrigt lemnade biträde af städernas tjänstemän eller andra personer, som icke ega att vid samma förrättningar beräkna rese- och traktamentsersättning, må hvarje pröfningsnämnd, med undantag af Stockholms stads, för hvilken nedanstående särskilda stadgande gäller, använda och fördela högst ett belopp, motsvarande tre procent af de första 100,000 kronor, hvartill länets hela bevillningssumma efter denna förordning för året uppgår, två procent af derpå följande 50,000 kronor och en procent af allt hvad bevillningssumman öfverstiger 150,000 kronor; dock får, om än denna bevillningssumma sedermera skulle visa sig öfverstiga dess af pröfningsnämnden beräknade belopp, hvarken någon ytterligare kostnadsersättning eller vedergällning än den då beviljade för samma år utdelas, eller ett sådant öfverskott tagas i beräkning vid bestämmande af enahanda ersättning och vedergällning under ett följande år; börande vid de särskilda ersättningarnes bestämmande afseende fästas på för uppdragets utförande erforderlig skicklighet, tid och arbete. Landsstatstjänsteman, som i och för tjänsten är skyldig att närvara vid

taxeringsförrättning, eger icke att derför åtnjuta arfvode af bevillningen.

Mom. 2. Angående det för ofvan uppgifna ändamål af pröfningsnämnden anvisade belopp och dess fördelning bör till Kongl. Maj:ts befallningshafvande aflåtas särskildt utdrag af nämndens protokoll, hvar efter det beviljade beloppet i vanlig ordning utbetalas af länets landtränteri och med bifogaude af sagda protokollsutdrag i kronoräkenskaperna redovisas.

Mom. 3. Till bestridande af kostnaderna för blanketter till mantals- och taxeringslängder, till ersättning åt ordförandena i bevillningsberedningarna för deras arbete med sjelfva beredningen, till arfvoden åt kronans ombud och för protokollsföringen samt andra anteckningar under taxerings- och pröfningsnämndernas sammankomster äfvensom till vedergällning för det i samband med taxeringsförrättningarne för öfrigt lemnade biträde af personer, som icke ega att vid samma förrättningar beräkna traktamentsersättning, må af Stockholms stads pröfningsnämnd användas och disponeras ett belopp, som svarar emot högst två och en half procent af samma stads efter denna förordning utgående hela bevillningssumma för året; gällande jemväl för bemälda pröfningsnämnd det i mom. 1 af denna § gjorda förbehåll för det fall, att bevillningssumman skulle komma att öfverstiga pröfningsnämndens beräkning. Om det af pröfningsnämnden sålunda beviljade belopp och detsammas för-

delning skall underrättelse genom utdrag af nämndens protokoll meddelas statskontoret, hvarifrån beloppet kommer att omedelbart utbetalas.

Mom 4. Ersättning med 50 öre arket för den afskrift af mantals- och taxeringslängderna, hvilken det enligt § 49 mom. 3 åligger härads-skrifvaren att till kommunalstämmas ordförande aflemna, samt den i §§ 34 och 60 bestämda rese- och trakta-mentskostnadsersättning bör, efter anställd granskning af derå ingifna räkningar, utan sammanblandning med de i föregående tre moment omförmälda taxeringskostnader och arfvoden, med flera utgifter, utbetalas för länen af vederbörande landträn-teri och för hufvudstaden omedel- bart af statskontoret.

Mom. 5. Statskontoret åligger att till Kongl. Maj:ts befallnings- hafvande i länen efter requisition utlemna nödigt antal exemplar af de i § 25 omförmälda författningar äfvensom blanketter till mantals- och taxeringslängder, jemte sammandrag, samt till pröfningsnämndernes läng- der, för att genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg veder- börande tillställas. För Stockholms stad ombesörjer öfverståthållareem- betet tryckning och tillhandahållande af blanketter till mantals- och taxe- ringslängder.

§ 66.

§ 66.

Mom. 1. Besvär, om hvilka i (Oförändrad.)

Bih. till Riksd. Prot. 1883. 5 Saml. 1 Afd. 6 Häft.

denna förordning förmäles, må under iakttagande af stadgad tid och ordning kunna med allmänna posten insändas till den myndighet, till hvilken besvären skola enligt förordningen ingifvas; dock skall i sådant fall behörigen styrkas, att den klagande egenhändigt undertecknat besvärsskriften eller att densamma på hans begäran eller med hans samtycke blifvit uppsatt.

Mom. 2. Den, som vill öfver taxerings- eller pröfningsnämnds beslut anföra besvär, är berättigad att, då han i sådant afseende anmäler sig hos vederbörande tjänsteman, kostnadsfritt erhålla för dylikt besluts öfverklagande erforderligt utdrag af mantals- och taxeringslängden samt nämndens protokoll; och må ej heller lösen fordras för andra protokollutdrag och expeditioner, som till följd af vederbörande nämnders beslut böra utfärdas.

§ 67.

Mom. 1. Då till följd af uraktlåtet fullgörande af de i denna författning meddelade föreskrifter, eller af annan orsak fråga uppstår om tillämpning af deruti stadgadt bötesansvar, skall af vederbörande kronombud, ordförande eller ledamot i bevillningsberedning eller taxeringsnämnd, eller annan behörig person anmälan derom göras hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som, efter pröfning af härvid förekommande förhållanden, förordnar om uttagandet af de böter, hvartill en eller an-

§ 67.

Mom. 1. Då till följd af uraktlåtet fullgörande af de i denna författning meddelade föreskrifter, eller af annan orsak fråga uppstår om tillämpning af deruti stadgadt bötesansvar, skall af vederbörande kronombud, ordförande eller ledamot i bevillningsberedning, *taxerings- eller pröfningsnämnd*, eller annan behörig person anmälan derom göras hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som, efter pröfning af härvid förekommande förhållanden, förordnar om uttagandet af de böter, hvartill

nan finnes hafva gjort sig förfallen, samt vidtager de åtgärder, som anmäld försummelse eller uteblifven verkställighet af hvad författningen stadgar för öfrigt kan påkalla.

Mom. 2. Den, som icke nöjes åt Kongl. Maj:ts befallningshafvandes beslut, hvarigenom han, på grund af ofvan åberopade stadganden, blifvit fäld till böter, eger att, med iakttagande af hvad i allmänhet är stadgadt angående böters nedsättning och dylika utslags öfverklagande, öfver det meddelade beslutet anföra besvär hos kammarrätten, hvilka besvär böra vara dit ingifna innan klockan tolf å trettionde dagen efter erhållen del af samma beslut.

Mom. 3. Omförmälda böter tillfalla, der icke annorlunda är särskildt föreskrifvet, de fattige inom den församling, der den bötfälde är mantalsskrifven.

§ 68.

Af bevillningsberedning, taxerings- eller pröfningsnämnd behandlad taxeringsstråga må icke, till följd af gjord anmärkning eller anförda besvär, eller af annan anledning återförvisas till samma berednings eller nämnds förnyade behandling. Ej heller må någon förklaringskyldighet bemälda beredning eller nämnder åläggas.

§ 69.

Om vid pröfning af anförda be-

en eller annan finnes hafva gjort sig förfallen, samt vidtager de åtgärder, som anmäld försummelse eller uteblifven verkställighet af hvad författningen stadgar för öfrigt kan påkalla.

Mom. 2. (Oförändradt.)

Mom. 3. (Oförändradt.)

§ 68.

(Oförändrad.)

§ 69.

(Oförändrad.)

svär eller inom kammarrättens revisionsafdelning uppkommen anmärkning angående skattskyldigs taxering för inkomst af kapital eller arbete kammarrätten finner, att taxering blifvit verkställd å annan än rätt ort, eller uraktlåten å ort, der den rätteligen bort ega rum, så ock om, vid sådan pröfning, sig visar, att i fråga om skattskyldig, som bort för inkomst taxeras inom två eller flere beskattningsorter, denna inkomst å en eller flera af dessa orter upptagits till origtigt belopp, eger kammarrätten, äfven om besvär eller anmärkning med afseende å endast en af ifrågavarande taxeringsåtgärder förekommit, att efter vederbörandes hörande meddela rättelse i taxeringen å så väl den ena som den andra beskattningsorten; dock att skattskyldigs sammanräknade årsinkomst dervid icke må sättas högre än taxeringsmyndigheterna bestämt, derest icke besvären eller anmärkningen innefatta yrkande om sådan förhöjning.

Debitering, upphörd, afkortning och redovisning.

1:o). *Uppbördsboken och debetsedlarne.*

§ 70.

Sedan pröfningens nämndernas förordningar afslutats, skola, utan hinder af anförda besvär, de bevillningsafgifter, som enligt föreskrifterna i denna förordning böra utgå för de af taxerings- och pröfningsnämnder-

§ 70.

(Oförändrad.)

na bestämda fastighetsvärden och inkomstbelopp, af vederbörande tjenstemän ofördröjligen debiteras i uppbördsböckerna, så att dessa kunna i fullständigt skick å behörig tid till Kongl. Maj:ts befallningshafvande inlemnas för erhållande af uppbördsorder.

§ 71.

Den enligt uppbördsboken hvarje skattskyldig påförda bevillning skall upptagas å hans för samma år utfärdade debetsedel, hvilken, såsom bifogade formulär visar, bör upptaga:

a) taxeringsvärdet å hvarje den skattskyldiges inom samma socken på landet eller uppbördsdistrikt i stad belägna fasta egendom samt beloppet af den deraf utgående bevillning;

b) den skattskyldiges beskattningsbara inkomst af kapital eller arbete samt bevillningsafgiften deraf.

Dessutom bör debetsedeln innehålla underrättelse om hvad skattskyldig, som vill öfverklaga honom påförd bevillningsafgift, har att i sådant hänseende iakttaga.

§ 72.

Med undantag af skattskyldigs hustru och hemmavarande barn samt andra till hans hushåll hörande eller hos honom skattskrifna och på hans debetsedel upptagna personer, som icke skola utgöra bevillning efter denna förordning, bör hvar och en

§ 71.

(Oförändrad.)

§ 72.

(Oförändrad.)

skattskyldig erhålla särskild debetsedel; men, vid ansvar såsom för tjenstefel, får icke mer än en debetsedel utfärdas för de skattskyldiga inom samma socken på landet eller uppbördsdistrikt i stad åliggande bevillningsafgifter; varande dock husbonde berättigad att, efter derom gjord begäran, erhålla särskilda debetsedlar för de hos honom skattskrifna och på hans debetsedel uppförda tjenstehjon. Fastighetsegare, som sådant åstundar och derom vid mantalsskrifningen eller eljest gjort anmälan, vare ock berättigad att erhålla särskild debetsedel för hvarje honom tillhörig fastighet.

§ 73.

Debetsedlarne sammanfattas och utfärdas med ansvar för deras riktighet, på landet af häradsskrifvaren och i stad af vederbörande uppbördsman; börande desse tjenstemän aflemna debetsedlarne så tidigt, att de senast fjorton dagar före uppbördstidens början kunna de skattskyldige tillhandahållas. Medelst derom af vederbörande magistrat eller häradsskrifvare utfärdad kungörelse underrättas de skattskyldige om tiden när och stället hvarest inom staden eller socknen debetsedlarne få af dem afhemtas och om den person, genom hvilken de varda utlemnade; varande i staden eller socknen boende uppbördstjensteman, länsman, fjerdings- eller sexman, som härom anmodas, skyldig att emottaga och

§ 73.

(Oförändrad.)

vederbörligen tillhandahålla debetsedlarne.

Genom magistraten eller härads-skrifvaren underrättas Kongl. Maj:ts befallningshafvande om den kungjord-tiden för debetsedlarnes tillhandahållande åt de skattskyldige.

I afseende på utfärdandet och utdelningen af debetsedlarne inom Stockholm och Göteborg kommer att förfaras på sätt derom är särskildt stadgad.

§ 74.

Den, som upprättar och utfärdar debetsedlarne, är berättigad att såsom ersättning för detta bestyr åtnjuta och å debetsedeln upptaga för hvarje sådan sedel, hvars slutsumma icke öfverstiger sju kronor, tre öre, deröfver till och med sjuttiofem kronor, tolf öre, samt för debetsedel å ännu högre belopp femtio öre.

§ 75.

Mom. 1. Har bevillning för fast egendom eller för inkomst af kapital eller arbete blifvit skattskyldig påförd till högre belopp än som enligt denna förordnings föreskrifter rätteligen bör utgå för det fastighetsvärde eller den inkomst, vederbörande beskattningsnämnd bestämt, eller förmenar skattskyldig, att bevillning obehörigen blifvit honom påförd, eger han att deri hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande söka rättelse genom besvär, hvilka skola till Kongl. Maj:ts befallningshafvande ingifvas innan klockan tolf å tret-

§ 74.

(Oförändrad.)

§ 75.

(Oförändrad.)

tionde dagen efter den, då, på sätt i § 73 stadgas, den skattskyldige egt tillfälle att erhålla sin debetsedel.

Mom. 2. Åtnöjes den klagande icke med Kongl. Maj:ts befallningshafvandes i anledning af sådana besvär meddelade beslut, eger han att innan klockan tolf å trettionde dagen efter af beslutet erhållen del fullfölja sin klagan hos kammarrätten; börande ej mindre Kongl. Maj:ts befallningshafvandes än kammarrättens beslut i dylika mål, jemte vederbörlig besvärshänvisning, den klagande kostnadsfritt tillhandahållas.

Mom. 3. Besvär i debiteringsfrågor uppehålla icke uppbörden af det vid den öfverklagade debiteringen påförda belopp, hvaremot, då debiteringsåtgärden icke fastställes, den klagande eger att kostnadsfritt återbekomma hvad af honom blifvit för mycket erlagdt.

2:o) Uppbörden.

§ 76.

Uppbörden af bevillningen verkställes vid de allmänna kronouppbördsstämorna under enahanda kontroll och ansvarighet i afseende å de influtna medlen, som för andra årligen utgående kronoutskylders erläggande och emottagande äro stadgade, i följd hvaraf gällande uppbördsförfattningar skola tillämpas jemväl på bevillningsuppbörden och dermed förenade bestyr.

§ 76.

(Oförändrad.)

§ 77.

Före December månads utgång skola vederbörande magistrater och kronofogdar till Kongl. Maj:ts befallningshafvande inkomma med förslag angående tid och ställe för uppbörden inom hvarje stad eller socken, hvarefter Kongl. Maj:ts befallningshafvande senast fjorton dagar före uppbördens företagande låter genom allmän kungörelse underrätta de skattskyldige om tid och ställe för uppbördsstämma och den ordning, som dervid kommer att iakttagas. I stad, utom Stockholm, skall vederbörande tjänsteman eller dertill särskildt utsedd person och på landet häradsskrifvaren vara närvarande vid uppbördsstämman för att meddela behörig annotation å de skattskyldiges debetsedlar, enär derför utan uppbördsmannens qvittens enligt uppbördsförfattningarna icke är gällande.

§ 78.

Har skattskyldig, sedan mantalskrifning förrättats, afstått sin egendom till borgenärer, eller efter den 1 Maj det år, för hvilket bevillning senast honom påförts, med döden afgått, bör, utan afvaktan af konkursmassans eller sterbhusets utredning, den för honom belöpande och vederbörligen bevakade bevillningen gäldas utaf hans afträdda eller efterlemnade tillgångar.

Bih. till Riksd. Prot. 1883. 5 Saml. 1 Afd. 6 Häft.

§ 77.

(Oförändrad.)

§ 78.

(Oförändrad.)

3:o Afkortningarna.

§ 79.

Utom den afkortning af påford bevillning för inkomst af kapital eller arbete, hvilken föranledes af bristande tillgång till dess gäldande, får afkortning ega rum endast af bevillning för lön, pension eller dylik inkomst, som genom dödsfall, afsked eller annan orsak under årets lopp upphört, i hvilket fall sådan bevillning blott erlägges för den tid, hvarunder löneinkomsten eller andra med tjänstebefattning förenade fördelar af den skattskyldige eller hans rättsinnehafvare åtnjutits.

Den för fast egendom utgående bevillning får icke afkortas.

§ 80.

Afkortningslängd skall i stad underskrifvas af vederbörande tjänsteman, som för densammas rättighet är ansvarig, samt efter deraf anställd granskning atteras af en magistratsperson och minst två ledamöter utaf årets taxeringsnämnd.

På landet skall afkortningslängden, med ansvar för dess rättighet, undertecknas af kronofogden samt häradsskrifvaren; och bör den å utlyst kommunalstämma granskas samt förses med intyg af ordförande och två socknemän om denna granskningens verkställighet, hvarvid tillika bör uppgifvas, om och hvilka anmärkningar emot längden förekommit.

§ 79.

(Oförändrad.)

§ 80.

(Oförändrad.)

Sedan afkortningslängden blifvit vederbörligen granskad och attesterad, aflemnas densamma i stad af magistraten och på landet af kronofogden till Kongl. Maj:ts befallningshafvande, för att i stadgad ordning ytterligare handläggas.

4:o) Redovisningen.

§ 81.

Vid bevillingens redovisande skall hvad gällande instruktioner och författningar stadga rörande redogörelser och räkenskaper för andra till statskontoret ingående årliga skattebidrag tjena till efterrättelse.

§ 82.

Mom. 1. Sammandrag af mantals- och taxeringslängderna, upptagande jemväl den påförda bevillingen och upprättadt i öfverensstämmelse med härvid fogadt formulär, skall årligen för Stockholms stad, inom årets slut, och för annan stad samt för fögderi, före den 15 December, insändas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande.

Mom. 2. På grund af dessa sammandrag och sedan de vid deras granskning anmärkta förhållanden blifvit förklarade eller rättade, böra inom Stockholms stad af dervarande uppbördsverk och inom länen af landskontoren uppgöras särskilda sammandrag öfver hvart och ett läns hela bevilling, hvilka sistnämnda

§ 81.

(Oförändrad.)

§ 82.

(Oförändrad.)

sammandrag, dertill tryckta blanketter genom statskontorets försorg vederbörande tjenstemän tillhandahållas, skola af Kongl. Maj:ts befallningshafvande till nämnda verk insändas före slutet af Januari månad påföljande år.

Mom. 3. Så snart de till statskontoret inkomna sammandragen hunnit derstädes granskas och med enahanda sammandrag för de nästföregångna åren jemföras, bör ett generalsammandrag för hela riket inom statskontoret upprättas samt genom detta verks försorg från trycket utgifvas och med allmänna tidningarne utdelas.

§ 83.

För den händelse att restantierna å bevillingen inom någon ort skulle, utan att ett sådant förhållande af giltiga orsaker föranledts, uppgå till ett anmärkningsvärdt högt belopp, åligger det statskontoret att låta vidtaga den eller de åtgärder, som finnas vara af omständigheterna påkallade och för restantiernas skyndsamma indrivande erfordras.

§ 84.

I de städer, der *magistrat* ej finnes, skola alla bestyr och åligganden, nämnda myndighet enligt denna stadga fått sig uppdragna, tillhöra *stadsstyrelsen*.

§ 83.

(Oförändrad.)

§ 84.

(Oförändrad.)

Instruktion för taxeringsmyndigheterna.

Uppskattning af fast egendoms värde.

§ 1.

Värdet af *fast egendom* föreslås och bestämmes med ledning af:

1:o) den för sådan, under loppet af nästföregångna tre år, försåld egendom senast betingade *köpeskillning*, såvida icke derunder inbegripits godtgörelse för inventarier eller växande gröda, eller köpet afslutats mellan nära anhöriga, eller vid försäljning förbehåll gjorts om så kallade undantagsförmåner, eller dervid förekommit andra särskilda omständigheter, som skäligen anses hafva inverkat på köpeskillings bestämmande utöfver eller under egendomens verkliga värde; börande vid bestämmande af detta värde afseende icke fästas å beskaffenheten af sådana byggnader, som på egendomens afkastning icke hafva något egentligt inflytande, eller å värdet af skog eller torfmosse utöfver hvad för husbehovvet erfordras, likasom värdet af kreatur, redskap och andra inventarier eller förlag vid jordbruksfastighet icke hel-

§ 1.

Värdet af *fast egendom* föreslås och bestämmes med ledning af:

1:o) *jordbruksegendom tillhörande areal i åker, äng, skogs- eller betesmark, växande skog och torfmosse, som ej blifvit till afverkning eller torftägt åt annan öfverlåten, jemte särskilda förmåner såsom vattenfall, lastageplats, fiske, som ej är i jordebok särskildt upptaget, m. m. äfvensom utsäde och kreatursbesättning vid egendomen, börande härvid jemväl behörigt afseende fästas vid egendomens läge och jordens beskaffenhet samt beloppet af de grundskatter och öfriga allmänna utskylder, med undantag af bevillningen, hvarmed egendomen är belastad, skolande då frälseränta förenats med eganderätten till den jord, hvaraf sådan ränta dittills utgått, vid bestämmandet af fastighetens värde detsamma ökas med ett belopp motsvarande räntans kapitalvärde beräknadt efter 5 procent;*

2:o) *egendomens vid verkställd värdering för erhållande af lån från hy-*

ler må vid fastighetsvärdets bestämmande tagas i beräkning;

2:o) årliga *hyres- eller arrendesumman* för uthyrd eller bortarrenderad egendom, så vida icke särskilda förmåner eller åligganden blifvit derunder inbegripna — såsom rättighet till inventariers begagnande, arbetsbiträde från annan egendom och skogsfång utöfver husbehof, m. m., eller skyldighet att uppodla, reparera och uppföra byggnader eller utföra andra arbeten å den arrenderade egendomen samt inom kort tid densamma afträda — eller så vida icke, efter hvad vid jemförelse mellan denna och närbelägna egendomar af lika storlek och beskaffenhet sig visar, hyres- eller arrendebeloppet blifvit bestämdt med afseende å slägt- eller andra kända förhållanden mellan egaren och hyresmannen eller arrendatorn;

3:o) egendomens vid verkställd *värdering* för erhållande af lån från *hypoteksinrättning* antagna värde, så vida sådan värdering skett under nästföregångna tre år och det egendomen dervid åsatta värde sedermera icke blifvit i väsentlig mån förändradt;

4:o) *brandförsäkringsvärdet* å de i stad och på dess område eller i köping och dermed jemförlig ort befintliga egendomars åbyggnad samt å bruks-, qvarn- och fabriksbyggnader på landet äfvensom å andra der uppförda hus och byggnader, hvilka icke begagnas för jordbruket och dess binärningar tillhörande rörelse,

poteksinrättning antagna värde, så vida sådan värdering skett under nästföregångna tre år och det egendomen dervid åsatta värdet sedermera icke blifvit i väsentlig mån förändradt;

3:o) den för sådan, under loppet af nästföregångna tre år, försäld egendom senast betingade köpeskilling, så vida icke derunder inbegripits godtgörelse för inventarier eller växande gröda, eller köpet afslutats mellan nära anhöriga, eller vid försäljningen förbehåll gjorts om så kallade undantagsförmåner, eller dervid förekommit andra särskilda omständigheter, som skäligen anses hafva inverkat på köpeskillingens bestämmande utöfver eller under egendomens verkliga värde, börande vid bestämmande af detta värde afseende icke fästas å beskaffenheten af sådana byggnader, som på egendomens afkastning icke hafva något egentligt inflytande, likasom värdet af kreatur, redskap och andra inventarier, eller förlag vid jordbruksfastighet icke heller må vid fastighetsvärdets bestämmande tagas i beräkning;

4:o) årliga *hyres- eller arrendesumman* för uthyrd eller bortarrenderad egendom, så vida icke särskilda förmåner eller åligganden blifvit derunder inbegripna, såsom rättighet till inventariers begagnande, arbetsbiträde från annan egendom och skogsfång utöfver husbehof m. m., eller skyldighet att uppodla, reparera och uppföra byggnader eller utföra andra arbeten å den arrenderade egendomen samt inom kort tid densamma afträda, eller så vida icke, efter hvad vid jemförelse

samt å sådan åbyggnad på särskilda lustställen och dermed jemförliga mindre lägenheter, som utgör dessas egentliga värde; så vida icke brandförsäkringsvärdet skulle understiga det belopp, som på grund af andra omständigheter kan anses motsvara de brandförsäkrade husens och byggnadernas verkliga värde;

5:o) jordbruksegendom tillhörande *areal* i åker, äng, skogs- eller betesmark, växande skog och torfmosse, i den mån de anses erforderliga till husbehof jemte särskilda förmåner, såsom vattenfall, lastageplats, fiske, som ej är i jordebok särskildt upptaget, m. m., äfvensom *utsäde* och *kreatursbesättning* vid egendomen;

6:o) *läget* och *arealen* af hvar och en i stad, köping eller dermed jemförlig ort belägen egendom med der till hörande särskilda förmåner.

Då fast egendom, som under sist förflytna tre år blifvit såld eller undergått ofvan omförmälda värdering, uppskattas *lägre* än den senast betingade köpeskillingen eller den godkända värderingssumman, så ock då nedsättning göres i det senast fastställda taxeringsvärdet, böra de särskilda skäl, hvilka dertill föranledt, i taxeringshandlingarne eller nämndens protokoll antecknas. Åbyggnader å stadsegendom samt öfriga i 4:de punkten här ofvan uppräknade hus och byggnader få ej, utan på enahanda sätt tillkännagifven särskild anledning, upptagas till lägre värde än det, för hvilket sam-

mellan denna och närbelägna egendommar af lika storlek och beskaffenhet sig visar, hyres- eller arrendebeloppet blifvit bestämdt med afseende å slägt- eller andra kända förhållanden mellan egaren och hyresmannen eller arrendatorn;

5:o) *brandförsäkringsvärdet å de i stad och på dess område eller i köping och dermed jemförlig ort befintliga egendomars åbyggnad samt å bruks-, qvarn- och fabriksbyggnader på landet äfvensom å andra der uppförda hus och byggnader, hvilka icke begagnas för jordbruket och dess binäringar tillhörande rörelse, samt å sådan åbyggnad på särskilda lustställen och dermed jemförliga mindre lägenheter, som utgör dessas egentliga värde; så vida icke brandförsäkringsvärdet skulle understiga det belopp, som på grund af andra omständigheter kan anses motsvara de brandförsäkrade husens och byggnadernas verkliga värde;*

6:o) *läget och arealen af hvar och en i stad, köping eller dermed jemförlig ort belägen egendom med der till hörande särskilda förmåner;*

7:o) *Då taxering af fast egendom ej kan verkställas enligt här ofvan upptagna grunder, bör egendomens värde upptagas till ett belopp, som motsvarar uppskattningsvärdet å andra i närheten belägna jemförliga egendommar, på hvilka dessa grunder kunna tillämpas; åliggande det vederbörande taxeringsmän att vid taxeringen tillämpa den eller de af här ofvan angifna taxeringsgrunder, som an-*

ma byggnader äro hos allmän brandförsäkringsinrättning emot brandskada försäkrade, ej heller till lägre värde än det, som motsvarar den behållna hyresafkastningen, kapitaliserad efter 5 procent.

I de fall, då uti fast egendoms uppskattningsvärde ingå både jordbruksfastighet och sådana byggnader eller inrättningar, hvilka icke begagnas för jordbruket och dess binärningar tillhörande rörelse, skall hela det uppskattade fastighetsvärdet fördelas, så att särskildt utsättes värdet af sjelfva jordbruksfastigheten med de egendomen tillhörande, för jordbruket och dess ändamål afsedda bostads- och andra byggnader, samt särskildt värdet af alla öfriga byggnader och inrättningar, för hvilka bevillning anses böra utgöras.

ses bäst leda till egendomens uppskattning till sitt verkliga värde.

Då fast egendom, som under sistförflutna tre år blifvit såld eller undergått ofvan omförmälda värdering, uppskattas högre eller lägre än den senast betingade köpeskillingen eller den godkända värderingssumman, så ock då förändring göres i det senast fastställda taxeringsvärdet, böra de särskilda skäl, hvilka dertill föranledt, i taxeringshandlingarne eller nämndens protokoll antecknas. Abyggnader å stadsegendom samt öfriga i 5:te punkten här ofvan uppräknade hus och byggnader få ej, utan på enahanda sätt tillkännagifven särskild anledning, upptagas till lägre värde än det, för hvilket samma byggnader äro hos allmän brandförsäkringsinrättning emot brandskada försäkrade, ej heller till lägre värde än det som motsvarar den behållna hyresafkastningen, kapitaliserad efter 5 procent.

I de fall, då uti fast egendoms uppskattningsvärde ingå både jordbruksfastighet och sådana byggnader eller inrättningar, hvilka icke begagnas för jordbruket och dess binärningar tillhörande rörelse, skall hela det uppskattade fastighetsvärdet fördelas, så att särskildt utsättes värdet af sjelfva jordbruksfastigheten med de egendomen tillhörande, för jordbruket och dess ändamål afsedda bostads- och andra byggnader, samt särskildt värdet af alla öfriga byggnader och inrättningar, för hvilka bevillning anses böra utgöras.

§ 2.

Vid de fall, då förevarande taxering af fast egendom icke kan grundas sig på köpeskilling, hyra eller arrende, hypoteksvärdering eller brandförsäkring, bör, på det enjämlik och rättvis taxering samt författningsenlig beskattning må tillvägbringas, egendomens värde upptagas till ett belopp, som, med hänsigt till densammas storlek, beskaffenhet, förmåner, läge och afsättningstillfälle samt öfriga kända eller upplysta förhållanden, motsvarar uppskattningsvärdet å andra i närheten belägna, jemförliga egendomar, derå ofvan uppgifna taxeringsgrunder kunnat tillämpas; åliggande det för öfrigt vederbörande taxeringsmän att, enligt deras på förut egande kändedom eller under taxeringsförrättningen vunna upplysningar grundade öfvertygelse, uppskatta hvarje egendom till dess *verkliga* värde.

§ 3.

Då fast egendoms värde beräknas efter dess afkastning, bör behörigt afseende fästas å de grundskatter samt öfriga utskylder, som utom allmänna bevillningen skola af samma egendom utgöras, så att värdet å en med dylika skattebidrag jemförelsevis högre belastad egendom skäligen minskas i förhållande till det värde, som äsättes en af skatter och andra utskylder mindre betungad, fastän till storlek och beskaffen-

het för öfrigt dermed jemförlig egendom. Då frälseränta förenats med eganderätten till den jord, hvaraf sådan ränta dittills utgått, skall, vid bestämmande af fastighetens värde, detsamma ökas med ett belopp, motsvarande räntans kapitalvärde.

§ 4.

Allmän uppskattning af fast egendom enligt de i bevillningsförordningen och denna instruktion föreskrifna grunder skall första gången verkställas år 1884 och sedermera hvar tredje år, från nämnda år räknadt.

Har under tiden mellan tvenne på hvarandra följande allmänna fastighetstaxeringar brandförsäkringsvärdet å byggnader i stad och på dess område, eller å öfriga i § 1 mom. 4 af denna instruktion uppräknade hus och byggnader blifvit ökad eller minskadt, eller fast egendoms värde antingen genom ny- eller tillbyggnader, nya fabriksanläggningar eller andra inrättningar blifvit i betydligare mån förhöjdt eller genom inträffad eldsvåda, vattenflöde eller af annan dylik anledning märkligen förminskats i förhållande till dess uppskattade värde; då bör detta värde jemkas efter de förändringar, egendomen undergått.

Det taxeringsvärde, som blifvit fast egendom åsatt under tiden mellan två på hvarandra följande allmänna fastighetstaxeringar, bör vid först derefter inträffande sådan taxering å nyo pröfvas.

§ 2.

Allmän uppskattning af fast egendom enligt de i bevillningsförordningen och denna instruktion föreskrifna grunder skall första gången verkställas år 1884 och sedermera hvar tredje år, från nämnda år räknadt.

Har under tiden mellan tvenne på hvarandra följande allmänna fastighetstaxeringar brandförsäkringsvärdet å byggnader i stad och på dess område, eller å öfriga i § 1 mom. 5 af denna instruktion etc. (§ 4 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

Uppgår fast egendoms värde icke till 100 kronor, skall värdet införas endast i den för anteckningar afsedda kolumn i taxeringslängden.

Uppskattning af inkomst af jordbruks- och skogsrörelse, bergsbruk och dertill hörande näringar samt qvarnar och fabriker, m. fl. verk och inrättningar.

§ 5.

För inkomst och förmån af jordbruksrörelse skall, med undantag af staten, hvar och en taxeras, som för egen räkning vare sig å egen eller, såsom boställsinnehafvare, åbo, arrendator eller brukare, å annans egendom, idkar jordbruk.

§ 6.

Vid beräkningen af den behållna årliga inkomsten utaf bruk och fabrik samt annan dertill hänförlig inrättning jemföres värdet af der under senast förflutna året tillverkade eller förädlade varor med värdet af härvid använda råämnen, jemte öfriga med dessa varors tillverkning eller förädling förenade kostnader; börande taxeringsmännen om dessa värden och kostnader förskaffa sig tillförlitliga och fullständiga under rättelser.

§ 3.

Mom. 1. (§ 5 i Kongl. Maj:ts förslag: hvilande.)

Mom. 2. För inkomst af skogsrörelse eller torftägt skall med undantag af staten en hvar taxeras, som å annans mark afverkar eller försäljer skog eller tager torf; äfvensom den, som från egen mark afverkar eller försäljer skog eller tager torf i sådan utsträckning, att egendomens fastighetsvärde derigenom minskas.

§ 4.

(§ 6 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

§ 7.

Vid beräkning af den behållna inkomsten af mjöl- och såg- samt andra qvarnar afses ej allenast qvarnarnas storlek och stenparens, ramarnas och sågbladens samt stamparnas och valkarnas antal, utan hufvudsakligen mald- och skogs- samt vattentillgången jemte tulltägtens belopp och det tillfälle till mjöl- eller brädhandel m. m., som läget och kommunikationsmedlen bereda.

§ 5.

(§ 7 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

Uppskattning af inkomst genom skeppsrederi, sjöfart, handel och handverk samt annan jordbruket icke tillhörande näring.

§ 8.

Med ledning af de i afseende på fartyg föreskrifna uppgifter angående läste- eller tontal, byggnadsmaterial och anbringad ångmaskins drifkraft, m. m., uppskattas fartygsägarens inkomst eller fraktförtjenst efter fartygets storlek och beskaffenhet samt de, så vidt känt är, under nästföregångna år verkställda resors äfvensom besörjda varu- och persontransporters förmånlighet.

§ 6.

(§ 8 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

§ 9.

Skeppare, ångfartygsbefälhafvare, styrmän, maskinister samt matroser och andra sjömän taxeras till bevillning för sina inkomster genom arfvoden, kaplake och så kallade hyror, m. m., äfvensom för värdet af fri kost och andra förmåner efter enahanda beräkningsgrunder, som äro

§ 7.

(§ 9 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

stadgade för den vid industriella företag eller i enskild tjänst anställda personals inkomstbevilning.

§ 10.

Den inkomst, handlande, handtverkare eller annan näringsidkare eger af sin rörelse, uppskattas, med fäst afseende å härvid förekommande allmänna eller tillfälliga förhållanden, efter rörelsens beskaffenhet och det belopp, hvar till den årliga varuomsättningen eller tillverkningen uppgår, antalet af de vid rörelsen biträdande eller använda personer, dessas befattningar och lönevilkor, afsättnings- och arbetstillfällen, handelsbodars och verkstäders läge jemte öfriga omständigheter, som anses inverka på förmånligheten af idkad handel eller annan näring. Skulle taxeringsmännen sakna närmare kännedom rörande verkliga beskaffenheten af den rörelse, om hvars beskattning fråga är, och aflemnade uppgifter icke innehålla tillfyllestgörande upplysning derom, böra de, på sätt dem lämpligast synes, förskaffa sig de underrättelser, som erfordras för rörelsens rättvisa beskattning.

§ 11.

Utländing, som efter dertill enligt särskild författning förvärfvad rätt reser omkring i landet och för egen eller annans räkning bjuder ut till försäljning eller försäljer af honom medförda eller eljest i riket

§ 8.

(§ 10 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

§ 9.

(§ 11 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

befintliga varor, skall erläggas bevillning i enlighet med de i § 7—12 af bevillningsförordningen bestämda grunder; skolande hvad sålunda är vordet stadgadt ega tillämpning äfven i det fall, att utländing medför utländska varor, som förut blifvit under en eller annan form reqvirerade.

§ 12.

Hvar och en skattskyldig bör för sin inkomst genom handel, handverk eller annan näring taxeras till bevillning efter inkomstens verkliga belopp, antingen den näring, hvarigenom inkomsten erhålles, idkas för den skattskyldiges egen räkning eller af honom bedrifves såsom kommissionär eller innehafvare af annan persons yrkesrätt; och då den vid bevillningstaxeringen för ett eller annat yrke påförda beskattning icke medför eljest saknad rättighet för den skattskyldige till utöfvandet af detta yrke, så äro taxeringsmännen icke pligtige att undersöka och pröfva behörigheten till detsammas idkande.

Uppskattning af inkomst utaf allmän eller enskild tjenst eller särskildt uppdrag.

§ 13.

I allmänhet bör vid bevillningstaxeringen hvarje löntagares inkomst, så vidt den utgöres af bestämd lön eller visst, antingen i penningar eller spanmål och andra naturapersedlar utsatt belopp, upp-

§ 10.

(§ 12 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

§ 11.

(§ 13 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

tagas på grund af derå erhållen officiell eller behörigen styrkt uppgift, hvarvid spanmåls jemte andra in natura utgående varors och persedlars värde beräknas efter ortens senast fastställda markegångspris och sådana persedlar, som icke finnas i markegångstaxan uppförda, åsättas de värden, som persedlarne inom orten anses ega.

Med allmän eller enskild tjänstebefattning förenad förmån af fri bostad beräknas till det belopp, som i årlig hyra inom samma ort vanligen erlägges för en bostad af enahanda antal lika beskaffade rum och lägenheter. Der tillfälle till sådan jemförelse saknas eller särskilda förhållanden förekomma, bestämmes nyssnämnda förmåns värde efter annan, enligt taxeringsmännens åsigt tillämplig beräkningsgrund. I de fall, då embets- och tjänsteman, såsom boställshafvare, bör erlägga fastighetsbevillning för bostället, skall han icke taxeras till inkomstbevillning för sin förmån af fri bostad på samma ställe.

§ 14.

De med embeten och tjänster eller andra befattningar förenade obestämda och till beloppet vexlande inkomster taxeras enligt kända eller uppgifna förhållanden och med fäst afseende å sådana tillfälliga omständigheter, som under senaste tiden inverkat på dessa inkomsters belopp; börande derjemte såsom led-

§ 12.

(§ 14 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

ning för uppskattningen af dylika extra inkomster eller så kallade sportler, vid tillämpliga fall, följas den beräkningsgrund, som iakttagits vid bestämmandet af årlig ersättning åt innehafvare af likartad tjänst, då sådan dermed förut förenad inkomst upphört.

§ 15.

I afseende på skattskyldigs taxering för inkomst såsom fullmäktig eller ombud för andra personer tillämpas, der sådant sig göra låter, hvad rörande taxering af löntagares till beloppet obestämda inkomster är stadgadt.

§ 13.

(§ 15 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

Uppskattning af inkomst genom räntebärande kapital samt andra här ofvan icke oförmälda tillgångar.

§ 16.

Sedan all annan inkomst, för hvilken bevillning skall utgöras, är beräknad, bör inkomsten af frukt-bärande kapital bestämmas till hvad taxeringsmännen, på grund af egen kännedom samt alla meddelade eller eljest tillgängliga upplysningar, anse denna inkomst verkligen utgöra. Saknas annan tillförlitlig beräkningsgrund, då skall jemförelse anställas emellan, å ena sidan, den skattskyldiges alla sammanlagda kända årsinkomster af fast egendom, rörelse, yrke, tjänst, pension, lott i bolag och annan, särskild bevillning under-

§ 14.

(§ 16 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

kastad inkomstkälla samt, å andra sidan, den skattskyldiges alla sannolika lefnadskostnader. Skilnaden eller det belopp, hvarmed lefnadskostnaderna kunna finnas öfverskjuta nämnda sannolika årsinkomster, anses då utgöra den skattskyldiges inkomst af kapital.

Vid beräkning af skattskyldiges okända lefnadskostnader i stad, köping eller dermed jemförlig ort, må desamma i allmänhet icke anses vara lägre än i nedanstående förhållande till beloppet af den årliga hyra, den skattskyldige erlägger för de af honom och hans egen familj begagnade rum och lägenheter, eller sålunda, att, när denna hyra stiger öfver 300 till och med 500 kronor, lefnadskostnaderna och således äfven den skattskyldiges årsinkomster anses uppgå till minst 3 gånger hyrans belopp; när hyran är högre än 500 till och med 1,000 kronor, lefnadskostnaderna anses vara 4 gånger hyrans belopp; när hyran är högre än 1,000 till och med 1,500 kronor, lefnadskostnaderna anses vara 5 gånger hyrans belopp, samt, när hyran är högre än 1,500 kronor, lefnadskostnaderna anses uppgå till minst sex gånger hyresbeloppet; ankommande det på taxeringsmyndigheterna att bestämma i hvad mån hyresbelopp, som icke uppgår till mer än 300 kronor, må läggas till grund för inkomstberäkning.

I afseende å dem, som bebo egna hus, uppskattas hyresvärdet för de rum och lägenheter, hvilka de för sig och familj begagna, genom

jämförelse med andra lika beskaffade lägenheter.

I öfrigt böra taxeringsmännen härvid taga i betraktande, huruvida talrik familj, embetsåligganden eller annat förhållande nödsakat till begagnande af flere och dyrare rum än vanligt, och om af sådan anledning kan vara skäligt att göra nedsättning i den efter nyssnämnda grunder beräknade inkomst, eller om underhåll af hästar och åkdon, talrik betjening, m. m., som, då sådant icke för den skattskyldiges yrke erfordras, utmärker ett yppigare lefnadssätt, lemnar anledning till beräkning af högre inkomst.

Förluster, af hvilka kapitalet drabats under året näst före det, hvarför bevillning påföres, afräknas från egarens kapitalförmögenhet, och erlägges bevillning för den afkastning, återstående kapitalbeloppet anses lemna.

Allmänna föreskrifter.

§ 17.

Huruvida skattskyldigs tillfälliga årsförlust (t. ex. genom kreatursjukdom, skeppsbrott, varulagers förstörelse och dylikt) bör betraktas såsom minskning i årets inkomst eller såsom kapitalförlust, pröfve taxeringsmyndigheterna efter rörelsens och förlustens storlek och beskaffenhet.

§ 15.

(§ 17 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

§ 18.

Enär vederbörande bolag eller inrättning skall erlægga bevillning både för ränteinkomsten af hela det i bolaget eller inrättningen nedlagda aktiekapitalet och för den vinst, som rörelsen derutöfver lemnar, så böra de enskilde delegarne icke taxeras för inkomst från samma bolag eller inrättning.

§ 16.

(§ 18 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

§ 19.

Der bevillningsberedning föreslår eller taxerings- eller pröfningsnämnd beslutar tillämpning af den i § 11 mom. 1 af bevillningsförordningen stadgade bestämmelse om ökning af det belopp, för hvilket bevillning icke eger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, skall af beredningen i mantals- och taxeringslängden och af taxerings- eller pröfningsnämnd i dess protokoll noggrann redogörelse meddelas, då ökningen är för viss ort allmän på grund af hög bostadskostnad, om de i orten rådande förhållanden härutinnan och, då ökningen grundar sig på ömmande omständigheter, för dessas beskaffenhet i hvarje särskildt fall.

§ 17.

(§ 19 i Kongl. Maj:ts förslag oförändrad.)

§ 20.

Vid tillämpning af § 11 mom. 1 i bevillningsförordningen, angående befrielse från eller lindring i bevill-

§ 18.

(§ 20 i Kongl. Maj:ts förslag: hvilande.)

ning för inkomst af kapital eller arbete, skola så väl den behållna afkomsten utaf skattskyldig tillhörande fast egendom som äfven hans inkomst ej mindre af jordbruks- och skogsrörelse än ock af sådan särskildt beskattad rörelse, som drifves i bolag eller idkas å annan ort än den, der den skattskyldige är mantalsskrifven, tagas i beräkning vid bestämmandet af hans sammanräknade årsinkomster, hvarvid i fråga om fast egendom iakttages, att inkomsten så väl af jordbruksfastighet som af annan fastighet beräknas till 5 procent af taxeringsvärdet. Om sålunda skattskyldig finnes i sin mantalsskrifningsort hafva t. ex. 450 kronors inkomst af kapital eller annat arbete än jordbruks- eller skogsrörelse samt tillika eger stadsfastighet, taxerad till 2,000 kronor och hvilken alltså bör upptagas till 100 kronors afkomst, så att hans sammanräknade årsinkomst uppgår till 550 kronor, får väl enligt föreskriften i det ifrågavarande momentet, jemfördt med hvad ofvan sagts, sådan skattskyldig tillgodonjuta fullständig eftergift af bevillning å förstnämnda 450 kronor; hvaremot, derest den skattskyldige har 1,100 kronors inkomst af annat arbete än jordbruks- eller skogsrörelse, 100 kronors inkomst af aktier och 100 kronors inkomst af jordbruksrörelse samt derjemte eger fastighet till ett taxeringsvärde af 10,000 kronor med 500 kronors deraf beräknad afkomst och således i sammanräknade årsinkomster åtnjuter tillhopa 1,800 kro-

nor, bevillning kommer att, utan medgifvande af något afdrag, honom påföras för hans först berörda inkomst af 1,100 kronor o. s. v.
